PRINT POST APPROVED PP318852/00020

OKTOBER - NOVEMBER 2006

Misli Thoughts

LETO - YEAR 55
ŠTEVILKA - NUMBER 10 - 11

http://www.glasslovenije.com.au

Pri angleški maši je bila predstavljena novorojenka Ivana Perovic in družina. Zadaj oče Vinko in Ivana, p. Darko, brat Alex in spredaj Elaine Bavčar, ki jih je predstavila, mamica Nadia in mama Ani z vnukinjo Gabrijelo.

Anita Polazer je dejavna v slovenski skupnosti v Adelaidi.

80. rojstni dan je praznoval MATIJA CIMERMAN, le teden dni pred tem pa je prejel prvo sveto obhajilo MATHEW MARKIČ-SMITH - prva in četrta generacija.

Za očetovski dan v Kew.

Chantel Zupančič pri maši narodov v Adelaidi.

Veselje mladih družin med sveto mašo v Merrylandsu, 1. oktobra 2006.

**To pot moramo prehoditi
vsak zase. In vsi skupaj.
Tej poti moramo
prisluhniti.
Vsak zase. In vsi skupaj.
To pot moramo začutiti,
kako čas prebira kosti
in jih predaja sosedu
za – upaj.**

To pot moramo prehoditi

Ti verzi avstralskega Slovenca Petra Košaka (1943 – 1993), ki jih je napisal v Melbournu (v Elwoodu) leta 1981 in jih je letos izdala kot uvod v pesniško zbirko »Ko misel sreča misel« urednica Stanka Gregorič, mi sporočajo marsikaj, o čemer mislimo in pišemo v teh oktobrsko-novembrskih Mislih. Najprej je veliko zapisanega in predstavljenega v fotografijah o 32. slovenskem mladinskem koncertu, ki je bil 30. septembra 2006 v dvorani verskega in kulturnega središča Merrylands v Sydneyu. Popolnoma jasno je, da so sedaj ti koncerti najvidnejši pokazatelji moči in ustvarjanja slovenskega občestva slovenskih korenin prve, druge, tretje in že četrte generacije, ki se zavestno in s trudom prizadeva ohranjati prehojene steze in poti, ko ubira nove. »Prijatelji za vedno« je bilo geslo koncerta.

Pesniško zbirko Petra Košaka si je mogoče sposoditi ali kupiti v Baragovi knjižnici v Kew.

Je pa mesec koledarskega leta 2006, kateremu se bližamo in ga začenjamo s praznikom vseh svetnikov in naslednji dan s spominom vseh rajnih, priložnost o razmisleku poti, ki jo mora vsak izmed nas prehoditi sam in vsi skupaj, kot pravi pesnik Peter Košak. V teh Mislih boste lahko prebrali toliko in toliko imen, pri katerih sta dva datuma: rojstvo – kot začetek poti na tem svetu in smrt – kot vstop v večnostna obzorja življenja. To so ljudje, s katerimi smo skupaj prehodili del poti na tem našem zemeljskem romanju. Zato je vsakoletna Matica pokojnih v novembrskih Mislih zgovorna priča našega spomina nanje in hvaležen spomin: Zaradi njihove bližine je bil svet tudi za nas lepši.

Veliko stvari se je nabralo v zadnjih dveh mesecih. Nekaj nam je ostalo še za decembrsko številko Misli, ki jo boste, če Bog da, prejeli skupaj s koledarjem za leto 2007 v začetku letošnjega decembra.

Izročam Vam mnogo pozdravov, ki so mi jih naročili mnogi v Sloveniji. Vse te pa povezujem z verzom našega prijatelja Toneta Kuntnerja: "Kako biti ena sama luč in ena sama srčna dobrota."

Prijetno branje in vse dobro Vam želim. Bog živi!

p. Ciril

Misli
oktober – november
2006

VSEBINA

To pot moramo prehoditi.....3
Spomini, Spomini.....4
Sveta Družina Adelaide.....5
Sv. brata Ciril in Metod Melbourne.....6
Letna skupščina SDM.....14
Razstava cvetja v Geelongu.....14
Vaši darovi.....14
Maša narodov v Wollongongu.....15
Sv. Rafael Sydney.....16
32. slovenski koncert "Prijatelji za vedno".....19
Speech by Alfred Brežnik.....22
Iz Queenslanda.....27
Iz kluba Panthers - Triglav.....28
O, če bi vsi Slovenci mislili kot jaz.....31
Enkratna doživetja v Sloveniji.....32
Izpod Triglava.....34
Matica pokojnih.....36
Oglasi.....41

Spoštovani g. urednik!

V zvezi z osnovno šolo (OŠ) dr. Antona Trstenjaka v Negovi, s katero sem v stiku, sem obljubil, da Vam bom sporočil, oz. priložil vljudnostno prošnjo, če le mogoče, da objavite to v Mislih. Ta spomin je moje skromno darilo o poznanstvu duhovnika, tako velikega učitelja, profesorja, filozofa, psihologa ter vseh dodanih kvalifikacij v ponos slovenskemu narodu in nikoli pozabljen spomin njegovega znanja in sposobnosti pomagati človeku v stiski, ga pomiriti in predvsem razveseliti v vseh ozirih in danostih našega življenja.

Iskren pozdrav ter vse dobro. ***Franci Bresnik, Cooma NSW***

Spomini, spomini – malenkost v arhiv spominske sobe osnovne šole dr. Antona Trstenjaka v Negovi

iz Avstralije, Franci Bresnik 15.8.2006

Med drugim je napisal : *„Zavedati se moramo, da smo smisel svojega življenja izpolnili že zgolj s tem, da smo bili vsaj kdaj komu tudi vir veselja. - In to ni težko.“*

Fotografija je nastala po birmi na domu v Porčiču. Zadnja vrsta: gdč. Minka Pavalec, gospa Dimnikar, župnik Janko Nepomuk Breznik, gospa Lujza Pavalec, gdč. Lojzka Pavalec. Sredina: Micka Rep, Anzek Brunčič, Franc Breznik, Otilija Breznik, dr. Anton Trstenjak, gdč. Milica Langerholz, g. Dimnikar. Spredaj: gospa Ana Fekonja iz Lokavcev - Negova, birmanci: Lujzek Fras, Zofika Fras, Franček Breznik, Marica Breznik, Stanko Breznik in pater Ildefonz Langerholz.

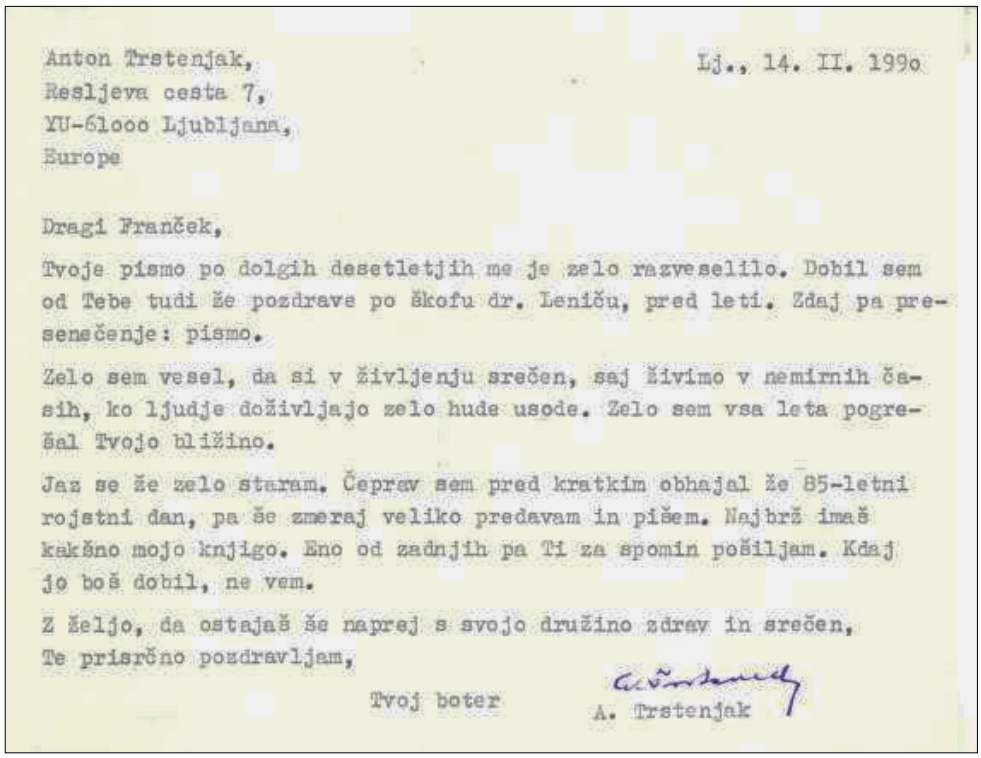

Anton Trstenjak,
Resljeva cesta 7,
YU-61000 Ljubljana,
Europe

Lj., 14. II. 1990

Dragi Franček,

Tvoje pismo po dolgih desetletjih me je zelo razveselilo. Dobil sem od Tebe tudi že pozdrave po škofu dr. Leniču, pred leti. Zdaj pa presenečenje: pismo.

Zelo sem vesel, da si v življenju srečen, saj živimo v nemirnih časih, ko ljudje doživljajo zelo hude usode. Zelo sem vsa leta pogrešal Tvojo bližino.

Jaz se že zelo staram. Čeprav sem pred kratkim obhajal že 85-letni rojstni dan, pa še zmeraj veliko predavam in pišem. Najbrž imaš kakšno mojo knjigo. Eno od zadnjih pa Ti za spomin pošiljam. Kdaj jo boš dobil, ne vem.

Z željo, da ostajaš še naprej s svojo družino zdrav in srečen,
Te prisrčno pozdravljam,

Tvoj boter A. Trstenjak

Dr. Anton Trstenjak in njegov birmanec Franček Breznik iz Zg. Porčiča, fara Sv. Trojica v Slov. Goricah, leta 1939.

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: 08 8346 9674
Fax.: 08 8346 2903
Email: tretjakj@picknowl.com.au

ZIMA JE ZA NAMI, letos je bila suha, pa zato nič ni prizanesla, saj je bilo kar krepko mrzlo, le dežja ni bilo, kakor v svetem pismu Stare zaveze, ko je bilo nebo zaprto za tri leta in šest mesecev, ko je bil prerok Elija poslan k ubogi vdovi v Serepto, in jo prosil, da mu je pripravila kruh... Tudi v tem času je življenje vse težje, mere se manjšajo, cene pa dvigajo - zaradi raznih vremenskih katastrof, ki jih je vedno več in je krivo človeštvo... ali bo nas kaj izučilo in približalo Stvarniku,.. Ob tem razmišljam, ko pišem ta članek, ko je zunaj izredno vroče za ta spomladanski čas.

In kaj se je zgodilo posebnega od zadnjega pisanja? Zadnjo nedeljo v mesecu avgustu, ko je nedelja posvečena izseljencem, smo v Adelaidi v naši nadškofiji pripravili program, v katerega smo bili vključeni izseljenci. Popoldne ob 3. uri je bil kulturni program v kolegiju svetega Alojzija. Našo skupnost je zastopala Chantel Zupančič s flavto. Zvečer ob 6. uri je bila sveta maša, pri kateri smo sodelovali izseljenci. Na začetku svete maše so iz različnih skupnosti prinesli predmete, s katerimi so pripluli z ladjami v Avstralijo in so bili del njihove prtljage - od potnega lista oziroma prepustnice, do kovčkov in drugih predmetov. Slovensko skupnost je zastopala Anita Polazer, prebrala je prošnjo za vse, ki so v kakršnikoli stiski in da bi bili odprti za potrebe novih priseljencev. Anita se vedno potrudi in prebere v lepi slovenščini, seveda gre velika zasluga staršema, ki ji rada pomagata in sta njena ne samo starša, ampak tudi učitelja.
Prvo nedeljo v septembru, na očetovski dan, smo pri sveti maši molili za naše žive in pokojne očete, dobrotnike našega verskega središča. Ob koncu maše je gospa Stanka Sintič opisala lik očeta, Chantel pa je zaigrala na flavto. Nato smo se preselili v dvoranico, kjer so bili očetje postreženi s kosilom.

Na praznik Marijinega rojstva je bila ob 10. uri sveta maša, po sveti maši pa srečanje upokojencev z družabnimi igrami in kosilom. Servirali smo prekmurski bograč. V prijetnem vzdušju je čas hitro minil in vsak je odšel zadovoljen domov. Ta srečanja imajo namen, da v prijaznem vzdušju pozabimo na vsakdanje tegobe in skrbi, ki nas spremljajo v vsakdanjem življenju. Za kosilo pa plačamo le toliko, da se stroški pokrijejo. Ni večjega zadovoljstva, kakor ga izrazijo besede: Bilo je lepo! To je največje plačilo hvaležnega srca.
V mesecu novembru se posebej spominjamo naših pokojnih, zato bomo obiskali pokopališča, kjer naši dragi počivajo in čakajo vstajenja. Ob grobovih bomo zanje molili in se jih spomnili s hvaležnostjo. Prvega novembra bo sveta maša dopoldne ob 10. uri in drugega novembra bo sveta maša zvečer ob 7. uri, nato sveti rožni venec, zmolili in darovali ga bomo za naše pokojne, ki počivajo na raznih pokopališčih v Sloveniji, Avstraliji ali drugod po svetu.

NAŠA POKOJNA

Dne 19. septembra 2006 je v Royal bolnišnici umrla v 87. letu starosti **FRANČIŠKA LAVRENČIČ.** Rojena je bila 22. februarja 1919 v Kanalu v bovški dolini. Leta 1949 se je poročila z Alojzem Lavrenčičem v Anconi v Italiji. Isto leto sta prišla z ladjo v Avstralijo. V zakonu sta imeli štiri otroke, eden je že pokojni. Mož ji je umrl mlad, star komaj 47 let. Dne 25. septembra je bila maša zadušnica in rožni venec v naši cerkvi. Nato smo jo pospremili na pokopališče Cheltenham, kjer čaka z možem in sinom na vstajenje.
Otrokom in sorodnikom izrekamo naše sožalje, pokojna pa naj počiva v miru Božjem in večna luč naj sveti! ***p. Janez***

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
Sts.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

V ponedeljek, 25. septembra 2006, je bila **6. seja pastoralnega sveta,** ki je bil izvoljen in potrjen lani za obdobje od 2005 do 2010. Načrtovali smo pastoralno in drugo delo od 1. oktobra 2006 do 19. februarja 2007. Pred nami je polno dogodkov, nekaj jih je sedaj že za nami, drugo sledi – o vsem tem pišemo na teh staneh.

Ata in mama patra Cirila.

Najprej zahvala patru Valerijanu, ki je vestno in odgovorno skrbel za naš misijon v času od 28. avgusta do 23. septembra 2006. Med drugim je imel v tem času tudi en krst in tri pogrebe, dvakrat pa je moral še v Sydney – za poroko in pogreb. Pot Marije in p. Cirila v domovino je bila seveda polna družinskih in prijateljskih **srečanj, najprej v Parizu z Rodetovimi,** ki so naročili veliko lepih pozdravov za vse, ki so jih srečevali v Avstraliji in potem doma v Sloveniji ob praznovanju **zlate poroke Marijinih staršev Francke in Miha Anžič** 9. septembra na Brezjah in **80-letnice Alojza Božiča, očeta p. Cirila,** na Prepihu 15. septembra. Med večerjo v gostišču v Bizoviku je prišla direktno iz snemanja v Zagrebu zapet Helena Blagne iz hvaležnosti za vse lepo, ki so ga z možem Mitjem in sinom Kristijanom doživeli v Avstraliji. S seboj je imela tudi strica, ki je bil pri njih na obisku iz Adelaide. Presenečenje pa je bilo tudi na praznovanju očetovega 80. rojstnega dne, ko so prišli pet možje okteta Zven iz Črnuč. Med nami v Avstraliji so bili v juniju za praznovanje 15. obletnice samostojnosti Slovenije. Presenečenje so naredili še ob slovesu na letališču Brnik, 21. septembra. Evropski poslanec Lojze Peterle je zaigral na orglice, dobil aplavz in kandidaturo za predsedniškega kandidata drugo leto. Za še eno presenečenje je poskrbel tudi Marko Pogorevc, ko je pripeljal s seboj opernega pevca Matjaža Robavsa. Iz Brezij je pripeljal avtobus prijateljev p. Cirila, ki so s pesmijo tudi obogatili večer, saj je bilo precej cerkvenih pevcev. Zahvala velja tako zares mnogim v domovini in seveda tudi vsem tukaj, ki ste ob p. Valerijanu skrbeli za misijon, Sandri Krnel in kuharicam v domu matere Romane, kjer je bil p. Valerijan vedno dobrodošel in tolikim dobrotnikom, Angelci in Jožetu Veedetz, Dragi Gelt in še tolikim. Hvala! Nekaj ur sem bil lahko po dobroti Francija Stroja iz Dvorske vasi

Z Rodetovo družino v Franciji.

zopet tudi v zraku – v helikopterju. Pristali smo med drugim tudi na Sveti Gori pri Gorici in pa ob Bogovičevi hiši v Ravnah pri Krškem. Kratek je čas štirih tednov, pa vendar se je tokrat le še našel čas za zobozdravnika, očesnega zdravnika in CT slikanje glave v bolnišnici na Jesenicah, kjer so odkrili poleg že starih polipov tudi benigni dva in pol centimetra velik tumor v glavi, ki raste okrog slušnega živca. In tako so mi dali še dodatno delo, ki ga sedaj nadaljujem v St. Vincent's Hospital v Melbournu. Hvaležen sem dr. Simonu Vogrinu, dr. Chrisu Plummerju in ekipi za vso pomoč ter mnogim za dobre nasvete, želje in molitev. V četrtek, 9. novembra, imam srečanje z nevrokirurgom dr. Jackom Kennedyjem. Upam, da sledi ugodno nadaljevanje!

V četrtek, 28. septembra, sta odpeljala iz Kew dva avtobusa na **32. slovenski mladinski koncert v Sydney,** kjer je v soboto, 30. septembra, nastopilo tudi 31 članov naše skupnosti. Rojakom v Sydneyu se zahvaljujemo za prisrčen sprejem in odlično organizacijo koncerta in drugih srečanj. Iskrena zahvala za bogato pogostitev v Merrylandsu in v petek zvečer na klubu Panthers-Triglav. Zahvala in pohvala tudi vsem našim nastopajočim ter njihovim družinam za ves trud ter hvala Lidiji Bratina za vso organizacijo potovanja in bivanja v Sydneyu. Iskrena hvala učiteljicama plesne skupine Iskra Michelle Fistrič in Dragi Gelt, ki sta plesalce »zavrteli« do visoke kvalitete. O samem koncertu in vseh nastopajočih imamo v teh Mislih poseben članek in fotoreportažo. **Tu objavljamo vtise, ki jih je zbrala Draga Gelt:**

Naš 32. slovenski koncert v Sydneyu je bil zelo uspešen – iskrene čestitke vsem nastopajočim in organizatorjem, posebno še patru Darku.

Publika je navdušeno pozdravila plesalce folklorne skupine Iskra, ki so jih razveselili s spletom prekmurskih plesov: Vsaka ftica je vesela, Marko skače, Kalamajka, Po zelenoj trati, Šamarjanka, Točak in Tkalečka v prekmurskih narodnih nošah iz Goričkega in splet gorenjskih plesov v gorenjskih narodnih nošah.

Lepo je bilo videti kar deset mladih parov na odru.

Plesalci so bili navdušeni – brali smo to iz njihovih nasmejanih obrazov; bili so zadovoljni, disciplinirani in, kar je bilo najvažnejše, sodelovali so z veseljem.

Narodne noše smo imeli iz verskega središča v Kew, nekaj plesalcev je imelo svoje gorenjske narodne noše, nekaj prekmurskih in nekaj gorenjskih narodnih noš pa smo si sposodili pri Slovenskem društvu Melbourne.

Iskrena hvala gospema Anici Smrdel in Dragici Gomizelj za vso skrb pri organizaciji narodnih noš

Na zlati poroki Marijinih staršev na Brezjah.

in za pomoč pri izbiri in poskušanju ter urejevanju kompletov ter Angelci Povh za šivanje novih, Anici in Toniju Vrisk ter Veroniki Seljak za podarjene narodne noše verskemu središču. Zahvala gospem, ki so neutrudno urejevale, zlagale, likale, zaznamovale, pa ponovno likale v Sydneyu vse narodne noše: Aniti Fistrič (vodji posadke), Michelle Fistrič, Lidiji Bratina, Veri Brne, Ani Zec, Helen Trinnick in Ani Tegelj. Anita Fistrič je zložila s pomočjo moža Andreja in hčerk Michelle in Melisse vse narodne noše v plastične škatle, za škornje in čevlje pa naredila posebne vrečke, da so bile narodne noše lepo urejene in spravljene za dolgo potovanje v avtobusu.

Hvala tudi vsem v Sydneyu, ki so nas lepo sprejeli ob prihodu, gospem, ki so vsem Melbournčanom in nastopajočim pripravile okusno večerjo v četrtek ob prihodu in v soboto po koncertu, kakor tudi kosilo pred vrnitvijo v Melbourne. Še na popotnico so mislile in nam napolnile »popotno malho« z dobrotami. Hvala!

Potovanje je bilo prijetno in zabavno in mladi plesalci so se obnašali vzorno - bili zadovoljni in so se veselili nastopa.

Ponosni smo na vas, mladi plesalci in hvala vam. Veliko pohvale je bilo slišati med publiko in od nekdanjih plesalcev – pogumno naprej!

Draga Gelt OAM

Hvala Dragi za vse njeno delo pri pripravah na koncert, za poučevanje prekmurskih plesov, urejevanje narodnih noš, za nastop in tudi za to poročilo!

VTISI MLADIH S KONCERTA

It was wonderful to be part of a large group of young Slovenians who have great enthusiasm and pride in their heritage. We all enjoyed our weekend in Sydney, and we thank the group for welcoming our family with open arms.

Damian and Samantha Pisotek and family.

Cheers,

Sam Pisotek, Melbourne VIC

This year's dance trip was fabulous and I have never felt prouder of my Slovenian Heritage. Thank you to every single person in the group and on the trip, you are all a fantastic group of people and hopefully we can continue having tons of fun, planning heaps more trips and spreading the Slovenian culture.

Michele Hervatin, Melbourne VIC

Naši zakonski jubilantje: prva vrsta z leve: Iva in Peter Mandelj, Marija in Tone Brne, Max Hartman, Bruna in Nino Burlovič, Mila in za njo stoji mož Werner Remšnik. Druga vrsta: Peter in Angela Vorič, Miro in Marija Gregorič, Marija in Matija Cimerman, Marija Dewa, Irma Barič, Anica in za njo Tone Poklar. Tretja vrsta z leve: Marta in za njo Janez Kohek, Bernard in Palmira Šajn, za njima Rex in Dorothy Gregorič, p. Ciril in pred njim Silva in Franc Krčmar, Ema in Rudi Iskra, za njima Mary in Stanko Prosenak, Marija in Ivan Valenčič.

KRALJICA VENCA ROŽNEGA,
naj celi svet ti hvalo da.
Je človek star že ali mlad,
naj rožni venec moli rad.

V mesecu oktobru večkrat odmeva ta pesem v naših cerkvah. Rožni venec molimo v Kew 20 minut pred mašo ob nedeljah ter ob petkih in sobotah po maši, ki je ob 10.00 dopoldne. Poživimo pa to čudovito molitev tudi po naših domovih. V novembru jo lahko še posebej namenimo za naše rajne starše, sorodnike, prijatelje, dobrotnike in za pozabljene duše v vicah.

V stolnici sv. Patrika v Melbournu smo se drugo nedeljo v oktobru udeležili **maše narodov.** Najprej smo molili rožni venec med procesijo po parku pred katedralo, sledila je slovesna nadškofova maša ob somaševanju škofa Hiltona Deakina in izseljenskih duhovnikov. Naše narodne noše so ponovno budile pozornost. Minibus je vozil Valentin Lenko, potnike je zbrala Tilka, Lenti Lenko je pel lurško pesem, Anica Smrdel pa molila po slovensko v množici jezikov, ki so oblikovali Zdravamarije. Lepo je bilo, zunaj nekoliko vetrovno, ampak polno sonca, na obrazih in v srcih.

V nedeljo, 15. oktobra, smo pri deseti sveti maši obhajali **zakonske jubileje.** Po maši smo imeli v dvorani družinsko kosilo; pouk je imela Slomškova šola, v dvorani Baragovega doma je potekal tečaj slovenskega jezika za odrasle.

Naši letošnji zakonski jubilantje: Marija in Tone Brne – 61 let, Marija in Maks Hartman – 60 let, Marija in Matija Cimerman - 57 let, Angela in Peter Vorič – 56 let, Mila in Werner Remšnik – 51 let, Bruna in Nino Burlovič – 51 let, Iva in Peter Mandelj – 51 let. Zlatoporočenci – 50 let zakona: Marija in Miro Gregorič, Pepi in Tone Mikuš, Kati in Tone Cevec, Marija in Ivan Valenčič, Marija in Slavko Jernejčič, Emi in Rudi Iskra, Silva in Franc Krčmar. 45 let zakona so praznovali: Mary in Stanko Prosenak ter Anica in Tone Poklar. 40 let zakona: Irma in Ivan Barič (prav na ta dan, 15.10.2006), Lucija in Štefan Srnec, Palmira in Bernard Šajn (bila na obisku iz Trsta) in Mirjam in Djana Dewa (na obisku iz Ljubljane, mož Djana je bil še na obisku doma na Baliju). Jubilej 30 let sta praznovala Marta in Janez Kohek; Dorothy in Rex Gregorič pa srebrni jubilej in še eno leto. Vemo tudi, da Anna in Janko Tegelj praznujeta 20 let. Vsem letošnjim zakonskim jubilantom čestitamo.

V petek, 20. oktobra 2006, je minilo 38 let od blagoslovitve naše cerkve svetih bratov Cirila in Metoda. Bogu hvala za vse milosti, ki smo jih in jih še prejemamo v tem prvem slovenskem svetišču na avstralskih tleh.

Maša v dvorani slovenskega društva Planica bo v nedeljo, **29. oktobra,** ob 2. uri popoldne ter nato ob 3.30 molitve za pokojne na pokopališču Springvale. Prvo nedeljo v novembru, **5. novembra,** bodo molitve za pokojne ob 12. uri na pokopališču **Keilor,** ob 5. uri popoldne pa na Slovenskem društvu Melbourne **na Elthamu.**

V soboto, 11. novembra, bo 11.00 dopoldne sv. maša na pokopališču Keilor, ob enih popoldne pa sveta **maša v dvorani slovenskega društva v St. Albansu** ob začetku praznovanja **25. obletnice društva.**

Drugo nedeljo v novembru, 12. novembra 2006, bo sv. maša **v Kew,** tako kot vsako drugo nedeljo v mesecu, ob 9. uri dopoldne, **ob 11.30 pa v Geelongu.** Po maši bomo imeli molitve za pokojne ob spomeniku na zemljišču slovenskega društva Ivan Cankar. **Ob 5. uri popoldne bo sv. maša v St. Albansu.**

Po krstu Oliverja Debrincat.

Draga Gelt in Drago Zec pripravljata potrebno za ogled filma o patru Baziliju.

**Nikoli preveč utrujeni,
da se ne bi poveselili po opravljenem delu.**

Na tretjo nedeljo v novembru, 19. novembra, bomo imeli pred družinskim kosilom kulturni program v spomin na stoto obletnico smrti goriškega Slavčka, pesnika Simona Gregorčiča. Pripravlja kulturni odbor pod vodstvom Drage Gelt.

Četrto nedeljo v novembru, na praznik Kristusa Kralja vesoljstva, zadnjo nedeljo v tem cerkvenem letu, **26. novembra 2006,** bomo imeli ob 6. uri zvečer molitve na pokopališču **v Wodongi** ter nato ob 7. uri zvečer sv. mašo v cerkvi Srca Jezusovega v Wodongi.

Miklavž bo obiskal otroke v Kew prvo nedeljo v decembru, 3. decembra 2006, po deseti sveti maši.

Adventno romanje bomo imeli letos v soboto, **9. decembra.** Romarski cilj bo cerkev Our Lady Star of the Sea v kraju Inverloch, župnija Wonthaggi v škofiji Sale - tako se nam bodo lahko pridružili tudi rojaki iz Gippslanda. Avtobus bo odpeljal iz Kew ob 8.30 zjutraj. Cena vožnje je $22. Prijave sprejema Fani Šajn osebno ali po telefonu 9853 1946.

**Zita Žnidaršič, Majda Grilj in Silva Trček.
Čestitke Majdi za dopolnjenih 60 let.**

Zita Žnidaršič, Angelca Povh, Majda Brožič in Ivanka Jerič.

Zahvala za prostovoljno delo: Hvala vsem, ki so bili zadnjo nedeljo v avgustu 2006 na različne načine vključeni v pripravo praznovanja očetovskega dne. Hvala Gustiju in Emi Tomažič za jagenjčka in še vsem drugim, ki ste prispevali dobitke za srečolov – v glavnem starši članov plesne skupine Iskra. Zahvala mnogim za pripravo in izvedbo programa, za okrasitev dvorane Metki McKean, Anici Smrdel, Aniti in Simonu Fistrič, Lidiji Bratina, Dragi Gelt, Veronici Roberts-Smrdel; za pogostitev, peko krofov in akcijo nabiranja sredstev za mlade udeležence koncerta. Posebna zahvala Angelci Povh za šivanje bluz za narodne noše in peko krofov, s sodelavkami Majdo Brožič, Ivo Jerič, Zito Žnidaršič in Ano Zec, vsem za dobrote skupne mize, društvu sv. Eme (Marti Krenos, Hildi Vidovič, Ana Mariji Cek, Mariji Debelak) za počastitev očetov. Simonu Grilju in Dragu Zecu za razsvetljavo in ozvočenje. Nastopajočim Zdenki Novak, otrokom Slomškove šole, Stephanie Paoluci, Melissi, Leah in Michelle Fistrič, Heleni Trinnick, Veri Brne, Lentiju Lenku, pevcem Viktorju Ferfolja, Jožetu Grilju, Ninu Burloviču, Valentinu Lenku, Ivanu Horvatu, pevovodkinji Metki McKean, plesalcem folklorne skupine Iskra in njihovim staršem, učiteljicam Michelle Fistrič in Dragi Gelt, Aniti Fistrič za program in ureditev, Lojzetu Jeriču za povezovanje, Yanyi Srkulj in

V kuhinji dvorane v Kew je vedno pestro in veselo.

Mary Žele za prodajo krofov in kuhanje kapučina. Bog povrni vsem!

Jožici Gerden iz Mildure za popravilo in barvanje križa v Baragovi dvorani; zahvala Rudiju Iskra za ureditev grobov p. Bazilija, m. Romane, s. Eme in Julke. Pred meseci je Lojze Jerič s sodelavci Alexom Bratino, Stankom in Garryjem Debelakom položil nove granitne robnike, sedaj pa je Rudi Iskra sam kupil in plačal ter nasadil primerne rastline in zagotovil skupaj z ženo Emo še dveletno oskrbo. Bog lonaj!

Družinska kosila vsako tretjo nedeljo v mesecu so tudi zelo uspešna. Zahvala vsem prostovoljkam in prostovoljcem ter članicam društva sv. Eme in njihovim sodelavcem. V juliju je kosilo pripravilo društvo sv. Eme, Cilka in Oto Baligač pa sta naredila in poklonila krvavice; v avgustu je kuhala skupina s slovenskega društva Jadran, v septembru je kuhala skupina iz St. Albansa in v oktobru skupina iz Campbellfielda. Hvala vsem za zastonjsko delo.

K R S T I : Carla Ruby ANDERSON, rojena 02.10.2005, Fitzroy VIC. Oče Christopher Julius Anderson, mati Anita Susan Sluga. Botra sta Stephen Sluga in Roslyn Prentice. Sv. Ciril in Metod, Kew, med nedeljsko sv. mašo, 27.08.2006, ob praznovanju očetovskega dne.

Callum James MOLONEY, rojen 08.05.2006, Fitzroy VIC. Oče Christopher Simon Moloney, mati Yelka Marica Kutin. Botri so Tania in Peter Grganović in Johnathon Hayward. Sv. Ciril in Metod, Kew, med nedeljsko sv. mašo, 27.08.2006.

Oliver DEBRINCAT, rojen 01.02.2006, Carlton VIC. Oče Paul Debrincat, mati Linda Štolfa. Botra sta Louise Mizzi in Daniel Debrincat. Sv. Ciril in Metod, Kew, 09.09.2006.

Isabella Niovi Berta MASLO, rojena 05.05.2006, East Melbourne VIC. Oče Dušan Frank Maslo, mati Helen George Michael. Botri so Rosseta Ogrizek, Chris Phlorides in Andrew Michael. Sv. Ciril in Metod, Kew, 07.10.2006.

Bianca Elizabeth MORRIS, rojena 05.03.2006, Fitzroy VIC. Oče Alan John Morris, mati Rose Marie Butinar. Botra sta Angela in Tony Van Eekelen. Sv. Ciril in Metod, Kew, 14.10.2006.

Chloe PFISTER, rojena 28.06.2006, Carlton VIC. Oče David John Pfister, mati Jessica Balbo. Botra sta Mark Pfister in Stacey Flack. Sv. Ciril in Metod, Kew, 15.10.2006.

O D Š L I S O :

STANA KNAFLIČ je umrla 14.08.2006 na svojem domu v Kew. Pred nekaj dnevi se je vrnila z obiska pri sestri v Kanadi. In potem so jo prijatelji pogrešali. Našemu mežnarju Maksu Koržetu je obljubila, da pride na obisk in ker je ni bilo in ni bilo nobenega odgovora na telefon ne na ropotanje po oknih, sta Maks in Jože Žugič poklicala policijo, ki je našla Stano mrtvo v hiši. Umrla je za posledicami krvnega strdka v žili, h čemur je pripomoglo tudi dolgo potovanje. Rojena je bila 06.03.1925. Pokopana je bila 25.08.2006 v Springvale. V nedeljo, 27.08.2006, se je naši skupnosti zahvalil njen nečak Ranislav, ki je skupaj z Branislavom in Branko prišel na pogreb iz Kanade. V Kanadi zapušča sestrični Dragico in Jelo ter nečake Branko, Ranislava, Branislava in Nedjo.

Dva krsta na očetovski dan v Kew: Carla Ruby Anderson in Callum James Moloney.

VID MARIĆ je bil rojen 03.02.1933 v Banja Luki v Bosni in Hercegovini. V Avstralijo je prišel leta 1968. Pater Bazilij ga je leta 1978 poročil s Terezijo Butković iz vasi Kaniška Iva pri Bjelovarju. Vid je delal v gradbeništvu in nato v tovarni – silosu. Rad je prihajal v našo cerkev in bil dobrotnik cerkve. Zadnja leta je živel v Kew, kjer si je sezidal lepo hišo. Imel je kar

nekaj prijateljev med Slovenci. Lepo pripravljen je umrl v Caritas Christi Hospice v Kew 23.08.2006. Zapušča ženo Terezijo, sestri Dragico Stojanac v Nemčiji in Ano Lovrić na Hrvaškem. Dragica je prišla na obisk k bolnemu bratu in je bila tudi na pogrebu. Molitve za pokojnega so bile v naši cerkvi v Kew 29.08.2006 ter naslednji dan pogrebna maša ter nato pogreb v mavzoleju pokopališča v Box Hillu.

PAVLA HUMMEL roj. ERJAVEC, poznana po priimku KLEMENČIČ je umrla 08.09.2006 v domu onemoglih v Ringwoodu. Rojena je bila 26.06.1914 v Muti ob Dravi (Sv. Jernej). Doma je delala v tovarni poljskega orodja Muta. V Avstralijo je prišla 2.11.1959. Bila je skrbna družinska žena in mati. Delala je na vrtu, šivala, kleklala. Bila je članica upokojencev na Elthamu. Dve leti je bivala tudi v našem domu matere Romane, nato pa v Ringwoodu. Zapušča hčerko Emo, poročeno Janič, hčerko Lucy, poročeno Damič in sina Franca Klemenčiča, 6 vnukov in 13 pravnukov. Molitve zanjo so bile v torek, 12.09., v naši cerkvi v Kew in naslednji dan, 13.09.2006, pogrebna maša. Pokopana je bila na Anderson's Creek pokopališču v Warrandyte

JANEZ ŠIVEC je umrl na svojem domu v Coburgu 29.08.2006. Rojen je bil 25.12.1940 v vasi Ščurkov pri Cerknici kot najmlajši od petih otrok: Najstarejša sestra Francka živi v Postojni, brat Franc v Melbournu in v Sloveniji, sestra Angela je umrla v Sloveniji leta 1989, sestra Ivanka živi v Ložu. V Avstralijo je Janez prišel leta 1965. Delal je v tovarni. Bil je samski. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew 05.09.2006, pred mašo je bil rožni venec. Pokopan je bil na Keilor pokopališču. Zapušča le nečakinjo Marie Pase in brata Franca, ki je bil ob tem času v Sloveniji.

IVO LEBER je umrl 29.09.2006 v Monash Hospital v Claytonu. Rojen je bil 27.05.1921 v Mariboru – Tezno, sicer pa njegov rod izhaja od Sv. Jurija, na meji med Slovenijo in Avstrijo, kjer sedaj na velikem posestvu – tudi po Ivovi dobroti – gospodari mladi rod njegovega polbrata Frančeka, Alenka in Ivan Vračko. Ivo je študiral klasično gimnazijo v Mariboru, v Grazu dopolnjeval znanje nemščine, univerzo v Ljubljani – industrijsko kemijo, ki jo je poučeval na ljubljanskih šolah in sodeloval s solkansko tovarno cementa za proučevanje trdnosti asfalta. Med vojno so ga Nemci zaradi njegove inteligence namesto v smrt odpeljali v Nemčijo, kjer so mu dali lepo prisilno delo: delal je v Frankfurtu na banki. Iz Nemčije je prišel domov s kolesom leta 1945. Poročil se z Marijo Vdovič iz Svečine; kmetiji sta imeli meje skupaj. Znanje jezikov in splošna razgledanost sta Iva vodili večkrat med ljudi na vplivnih mestih. Tako je prišel tudi na jesenski velesejem v Zagrebu. Ker je govoril pet jezikov in je bil komunikativen, je od tujih poslovnežev zvedel marsikaj o finančnem poslovanju najvišjih komunističnih veljakov. Pravočasno je zvedel, da ga zaradi »preveč je vedel« čaka Goli otok, zato sta na hitrico z ženo Mio zapustila domovino. V Avstralijo sta prišla leta 1952 v Bonegillo. Najprej je delal na kmetiji, kjer je videl mnogo kač, nato je polnil marmelado. Ko ga je videl njegov šef, da ima težave z ročnim delom, a ima bistro glavo, mu je preskrbel delo v CSIRO. V Avstraliji sta se rodili hčerki Sonia in Michelle. Delal pri CSIRO kot znanstvenik preučevanje trdnosti cementa in asfalta – tudi za tla katedrale sv. Pavla v Melbournu. Žena Marija je bila talentirana za ročna dela. Ivo pa je začel v najboljših trgovinah Berkovich s prodajo luči. Delala sta Marija in njen brat Pavel Vdovič, Ivo pa je kupoval in prodajal (judovska kri štiri ali pet rodov nazaj). Leto 1972 je bilo zaznamovano z delom za organizacijo prve turneje slovenskega ansambla Slaki in Ivo je bil spet kot dober organizator naprošen za pomoč. Pri tem delu sta se srečala Ivo in Helena Van de Laak in to srečanje je potem vodilo Iva v delo za slovensko skupnost, na radiu, v društvu, pisanju in nastopanju z govori, pri organizaciji likovnih razstav, pa tudi v ločitev od žene Marije in v nov zakon s Heleno. To je bil tudi čas gradnje slovenskih domov: Našli so zemljišče za slovensko društvo SDM: Lojze Kranjc, pokojni Jaka Korošec, pokojni Ivo Leber in Helena tedaj Van de Laak, s pomočjo gradbenega odbora SDM. Na praznik sv. Frančiška Asiškega, 4. oktobra 2006, smo se od Iva poslovili z desetko rožnega venca in pogrebno sveto mašo v naši cerkvi v Kew ter nato s slovesom pred kremacijo v Springvalu. Ker je Ivo z enako ljubeznijo ljubil obe domovini – Slovenijo in Avstralijo – je želel, da polovico pepela njegovega telesa položijo k počitku v Avstraliji, drugo polovico pa v družinski grob pri Sv. Juriju, kjer so mu v času pogrebne maše pol ure zvonili zvonovi domačega kraja. Obe družini – Leber in Van de Laak - sta se ob množici ljudi, ki so prišli na pogreb, lepo poslovili od Iva: žena Helena s svojima sinovoma Adrianom in Pierom ter njuni družini, Ivova hčerka Sonia z Davidom in hčerko Alice ter Ivova hčerka Michelle s hčerko Bello, Mija Leber – Ivova prva žena, njen brat Pavle z ženo Miciko, nečakinja Rebecca. V Sloveniji zapušča Ivo polbrata Frančeka in sestro Pepco Vračko z družinama. Namesto cvetja ob pogrebu so sorodniki namenili darove za naš dom matere Romane ($2.305), za kar jim izrekamo najtoplejšo zahvalo.

ROZA STAMENKOVIĆ roj. JANEŽ, je bila rojena 12.09.1923 v Trbovljah v družini desetih otrok, štirje so še živi. Roza je s hčerko pobegnila v Nemčijo in se pozneje preselila v Avstrijo, kjer je živela tri leta. V Avstralijo je prišla leta 1960. Tu ima še sestro Ivo Štravs. Kmalu po prihodu v Avstralijo so ji odkrili raka na prsih. Pozdravili so jo, toda spet se je pojavil. Imela je 16 operacij. Sin živi z družino v Nemčiji (ima tri otroke), in je bil v letošnjem februarju pri mami na obisku. Hčerka Boža z možem Ernestom, ki imata hčerko in sina ter že 3 vnuke, živi v Melbournu, kjer je zadnjih sedem let skrbela za svojo mamo, ki je umrla

15.09.2006 v Caulfieldu v njeni navzočnosti. Nekaj časa je Roza bivala v našem domu matere Romane. Pokopana je na Springvale pokopališču.

IVAN VESEL, rojen 18.07.1940 v vasi Globel pri Sodražici, je umrl med dopustom v Sloveniji, 27.09.2006. Mlademu Ivanu je oče svetoval, naj se gre učit za peka in ne bo nikoli lačen. Res se je izučil tega poklica in se zaposlil v Piranu kot pek. Tam je spoznal svojo ženo Lilijano. Poročila sta se leta 1960 v Trstu in kmalu odplula za Avstralijo. V zakonu sta se jima rodila hčerka Ester in sin Eric. Ko sta videla, da sta otroka na dobri poti, sta se z veseljem večkrat vračala v domače kraje. Zadnjega obiska se je Ivan še posebej veselil, saj se jima je pridružila hčerkina družinica z namenom, da bi tudi oni spoznali prelepo Slovenijo. Dva dni pred odhodom ga je doletela nesreča. Po štirih tednih zdravljenja v bolnišnici, v upanju, da bo okreval, se je stanje poslabšalo. Pepel telesa pokojnega Ivana so pripeljali v Avstralijo.

ŠTEFAN BATORI, rojen 27.12.1927 v Prekmurju, je umrl v noči od 26. na 27.08.2006 na svojem domu v Avondale Heights. V Avstralijo je prišel leta 1959 na ladji Aurelia. Živel je v Sydneyu in Canberri, preden je prišel v Melbourne. Obiskal sem ga v bolnišnici letos junija. Ima tri hčerke: Vero, Anko in Marico. Marica je našla očeta mrtvega. Pogrebne molitve so bile 31.08.2006 v kapeli pogrebnega zavoda Neville Brother's v Sunshine. Pokopan je na pokopališču Keilor. V Sloveniji zapušča sestro Hermino in nečakinjo Majdo.

JOŽE ŠTURM, star 92 let, je umrl 27.09.2006 na domu v svoji hiši Bunyp VIC v Gippslandu, kjer so našli mrtvega. Rojen je bil v Senožečah. V Avstraliji je bil 53 let in je živel bolj samotarsko življenje. Nikoli ni bil poročen. V Sydneyu je imel sestro Tončko, v Sloveniji ima brata Rudolfa.

Vse naše pokojne priporočamo Božjemu usmiljenju, sorodnikom pa sožalje v luči vere v Vstalega Gospoda.

p. Ciril

ZAHVALA V PREMIŠLJEVANJU

Na dan 29. septembra tega leta smo se za vedno poslovili od ustvarjalnega zemeljskega življenja mojega in vašega sopotnika **IVA LEBERJA.**

Naše prvo srečanje gre tja v januarski mesec 1972. leta. V takratnem domu Slovenskega društva Melbourne na Princess Street v Carltonu smo na sestankih modrovali, kako naj bi uspešno razveselili dobro, pošteno, delavno in živahno, zdravo slovensko družino v Avstraliji… Takrat je bilo potrebno vsako poslovno ali zabavno prireditev še usklajevati preko komunističnih uradov in vsi povojni prišleci vemo, da ni bilo lahko. Sedaj že pokojni, tedaj pridni delavci v slovenski družini: Elka Mesar/Peršič in Frank Sajovic ter Marjan Peršič so me kot takratno tajnico SDM naprosili, da pisno povabim na poslovno pomoč Iva Leberja in v marcu 1972 je na Moomba povorki in v Sir Dallas Brooks Hall pred tri tisoč glavo množico že nastopil Lojze Slak s Fanti s Praprotna. V sodelovanju s Slovensko izseljensko matico in konzularnim predstavništvom takratne Jugoslavije je ansambel Slak gostoval po vseh slovenskih središčih v Avstraliji. Sledili so mu Slovenski oktet, Ljubljanski oktet, ansambel Otavija Brajka, Šraufciger in Prekmurski ansambel, Simona in priljubljeni športniki Olimpije iz Ljubljane, košarkarji na invalidskih vozičkih in še in še… Zgradil se je slovenski dom Melbourne na gričku Research, postavljeni so bili novi slovenski domovi Jadran, Planica, pozneje Veseli lovci, medtem, ko sta stala dom Ivana Cankarja in slovenska cerkev svetih bratov Cirila in Metoda že v prej.

Iz želja in nuje za sodelovanje med našo slovensko družino v Avstraliji je nastal Svet slovenskih organizacij Viktorije (SSOV) in pozneje Slovenski narodni svet Viktorije (SNSV), slovenske radijske oddaje na radiu SBS in 3 ZZZ, kakor tudi slovensko časopisje in revije, nogometne in balinarske, lovske, kulturne in molitvene skupine, glasbeni ansambli, pevski zbori ter igralske skupine, mladinski koncerti, društvo sv. Eme, predvsem pa dom matere Romane, naši slovenski izseljenski ustvarjalci, umetniki: pesniki, pisatelji, slikarji, znanstveniki in gospodarstveniki, …

Poleg osebnih premišljevanj je v dveh dneh in nočeh v bolnišnici prišlo do glasne misli zgoraj navedeni razgovor, **ko mi je Ivo naročal ZAHVALO ZA VSE NAŠEMU NARODU DOBRO STORJENO na tem petem kontinentu in drugod.**

Naj to velja iskreno tudi od mene, dragi rojaki.

Helena Leber, Melbourne VIC

LETNA SKUPŠČINA SLOVENSKEGA DRUŠTVA MELBOURNE

Julie, čestitke - pravi Stanko Prosenak.

Na letošnji letni skupščini je **vodilno mesto predsednika SDM prevzela mlada Julija Čampelj,** delo, katero je že opravljala zadnjih osem mesecev skupno s Stankom Pencem, odkar je umrla Milena Brgoč. Julija je v Avstraliji rojeno dekle in se že vse iz otroških let, ko je redno prihajala s svojimi starši na elthamski grič, udejstvuje pri klubu. Že kot otrok je veliko nastopala na odru in nas presenečala s svojim lepim petjem in pogumnostjo, nato je kot mladenka pomagala vsepovsod, kjer se je pokazala potreba. Pred leti se je pridružila upravnemu odboru in več let zvesto opravljala blagajniška dela. Iskrene čestitke, Julija, in veliko uspeha!

Ostali člani upravnega odbora so še: Stanko Penca - podpredsednik, Lily Conlon – tajnica ter odborniki: Alek Kodila, Jože in Danila Štolfa, Palma Ašenberger, Milka Kristan in Karel Fekonja.

Anica Markič, Melbourne VIC

RAZSTAVA CVETJA V GEELONGU

V slovenskem domu Ivana Cankarja v Geelongu smo drugo nedeljo v oktobru, 8. 10. 2006, pripravili zanimivo in pestro razstavo cvetja. Razstavljalo je 15 ljubiteljev, moški in ženske, prva in druga generacija. Na razstavi je bilo veliko orhidej in menda vsi kaktusi iz te družine, poleg tega tudi mini drevesa – bonzai in še veliko drugega cvetja: rezano cvetje (v vazah), lončnice in posušene rože (herbarij) v okvirjih. Pogled na razstavljene rože je bil balzam za dušo in oči. Nihče ni bil razočaran, nasprotno, vsak je občudoval lepoto barv in rastlinja. Lep pozdrav vsem!

Lidija Čušin, foto: Gusti Glavnik, Geelong VIC

VAŠI DAROVI - Bog povrni!

ZA BERNARDOV SKLAD: $70: Peter in Ivica Krope. **$60:** Angela Schatter. **$50:** Tatjana Tee. **$40:** Emilija Kuzma, Štefanija Smole. **$30:** Alojz Semenič, E. Pupaher. **$20:** Anica Markič, N.N., Valerie Sedmak, Jože Kalc, Anton in Danica Šuštar, Franjo Majerič, Danilo in Sofija Šajn, Herman in Gizela Šarkan. **$10:** Frances Dejak, Marica Vogrinčič, Franc Gomizel, Marija Boelckey, Slavko Uršič. **$8:** Jože Simčič. **$5:** Branko Kresevič. Anka Brgoč, Marko Zitterschlager, Ivanka Kuzmanovič, Alojz Rus, Sofija Krojs.

ZA LAČNE: $30: Alojz Gašperič. **$20:** Marija Boelckey. **ZA MISIJONE: $20:** Marta Ogrizek.

ZA BOLNIŠNICO NANGOMA: $1000: N.N

Maša narodov v katedrali St. Francis Xavier v Wollongongu

Pri slovenski stojnici: Margareth Hatežič, Hedvika Košak, Barica Brodnik, Olga Žičkar in Ivan Košak.

Škofija Wollongong ima vsako leto mašo narodov zadnjo nedeljo v avgustu. Vse katoliške narodnosti so povabljene, da sodelujejo pri tej maši, tako da je resnično maša narodov. Z organiziranjem je veliko dela, kar gre zahvala Rosanni Ganasin, ki je koordinator za pastoralno delo v škofiji. Potrebno je, da imamo sestanek dva ali tri krat, da se razdeli in določi delo za vse skupine. Spored pa je ta: Sveta maša se začne s sprevodom zastav. Napovedovalec na kratko opiše vsako zastavo in kaj pomenijo barve ter grb na zastavi. Slovensko zastavo je tokrat nosil Frank Sirc. Med mašo sodeluje vsaka skupnost. Nekateri berejo prošnje v svojem jeziku, drugi pa, ki imajo pevske zbore, pojejo med mašo. Slovenski skupnosti je bilo dodeljeno branje drugega berila, ki ga je brala Blanka Košak. Po maši me je nekdo vprašal, zakaj se ni slišala slovenska pesem v cerkvi. Upam, da se bodo vsi tisti, ki so letos pogrešali slovensko pesem, pridružili cerkvenemu pevskemu zboru, tako da bo mogočno zadonela slovenska pesem pri maši narodov drugo leto. Največ vernikov je bilo iz Samoe in predstavili so svoj način sodelovanja pri maši, kar je bilo presenečenje za ostale vernike. Oni so tudi spletli vence in jih podarili vsem duhovnikom, ki so somaševali.

Po maši smo bili vsi povabljeni v dvorano pri St. Mary's Star of the Sea College na koncert, prigrizek in ogled stojnic, kar so ga organizirale multikulturne skupine in tam predstavile svojo staro domovino. Slovenska stojnica je bila dobro obiskana in tudi precej pohval smo dobili, da je bilo pecivo imenitno in stojnica s slovenskimi predmeti in brošurami lepo urejena. Hvala Veleposlaništvu RS v Canberri in turistični agenciji Beyond Slovenia za podarjeno reklamo Slovenije in vsem, ki so podarili pecivo, da je slovenska stojnica lepo uspela. Hvala tudi vsem, ki so prišli pomagat, da je bila dvorana pripravljena za koncert in tudi tistim, ki so pomagali pospravit dvorano po koncertu. Naloga slovenske skupnosti je bila, da pripravi dvorano in po koncertu organizira čiščenje dvorane. Dobili smo tudi posebno pohvalo od škofijskega urada, da smo naše delo odlično opravili. Priloženih je tudi nekaj slik, da vidite, kako lepo je bilo.

Naj tudi omenim, da smo pri **klubu Planica (Wollongong) imeli letni občni zbor 26. avgusta 2006.** Velike spremembe ni bilo, dva odbornika sta odstopila, trije novi pa so se nam pridružili, tako, da imamo sedaj v odboru 12 članov. **Predsednik je še vedno Ivan Rudolf, podpredsednica je Ema Mailow, blagajničarka Tereza Kropič, tajnica Margaret Hatežič, ostali odborniki pa so: Franc Tehovnik, Karlo Kerčmar, Marica Kerčmar, Andrew Žičkar, Frank Sirc, Vinko Kropič, Božo Biletič in Peter Stepančič *(na fotografiji levo).***

Margaret Hatežič
Wollongong NSW

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO BOX 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

POMLADNI DNEVI so se začeli prijetno topli, bilo nam je že vroče, pa je mala maša (8.9.) »ne samo vprašala za suknjo«, ampak kar poskrbela zanjo. Štiri dni je pošteno namočilo naše kraje. Na Slomškovo nedeljo jo je zagodel brat veter. Drugače pa sonce sedaj kar vztraja.

Našo pomlad in prvi pomladni mesec smo okronali s **SLOVENSKIM KONCERTOM.** Sestajali smo se in načrtovali kar pridno, je pa še veliko negotovosti in si na trnih, ker je le prvo leto in prvi koncert zame, ki tole pišem. Prvi koraki in izkušnja so zdaj tukaj in bilo je nepozabno, res smo bili velika slovenska družina na našem koncertu in potem v nedeljo pri sv. maši. HVALA VSEM, KI SMO IN STE POPRIJELI: V kuhinji 2. delovna skupina, v dvorani, na odru, na dvorišču, v cerkvi in še kje!

Na koncertu med odmorom. Prilika za kratek klepet.

RAFAELOVO IN ZAKONSKE JUBILEJE smo praznovali teden kasneje, v nedeljo, 8.10. Tokrat je za obed poskrbela 3. delovna skupina, tudi njim Bog povrni. JUBILEJE PRAZNUJEJO: Vinko in Marija Ovijač, 61 let, Aleksander in Albina Kuret, 50 let, Stanko in Marija Kolar, 45 let, Alojz in Zofija Hrast, 45 let, Štefan in Angela Trstenjak, 45 let. V januarju sta praznovala biserno poroko Ivan in Slava Hozjan iz Newcastla. Čestitamo Vam in še drugim!

ZA OČETOVSKI DAN, 3.9., smo se tudi spomnili očetov in voščili, le otroke naše Slomškove šole, ki naj bi nastopili v programu ob koncu maše, smo pogrešali, meni, patru, pa nihče ni prišel povedat, da jih ne bo, ali da ne morejo. Škoda. Ko enkrat začnemo popuščati, ali pa so druge stvari važnejše, kot to, kar je – naše, gre rado navzdol. Da pa spet nismo bili čisto brez spomina, sem povabil otroke, ki so prišli v cerkev, da so se zahvalili in voščili svojim očetom, pa žene svojim možem ali tistim, ki so najbližji. – Za kosilo je poskrbela 1. delovna skupina.

MOLITVENA SKUPINA Srca Jezusovega je pripravila srečanje za bolnike in upokojence v četrtek, 7.9. Maševal in govoril je g. Vlado Bizjak, duhovni vodja in prefekt v Slomškovem dijaškem semenišču v Mariboru. G. Vlado, bogoslovec Sebastijan Kristovič in dr. Zdenka Zalokar – Divjak so najeli avto in naredili krog od nas v Melbourne, Adelaide, gor na sever do Darwina in Cairnsa in nazaj mimo Brisbana in Zlate Obale spet v Sydney. Zvečer 7.9. so šli domov.

ČEZ 14 DNI pa smo po četrtkovi maši spet praznovali in razrezali torto za 39. rojstni dan p. Darka. V NEDELJO pa so voščili otroci pri družinski maši ter Andrejka Andrejaš in Kristina Šuber. Voščilo je prebral ministrant Luke Bleesing. – Hvala vsem!

TONI ŠAJN je zadnji teden v avgustu prepleskal razred pri zakristiji. Barve je nabavil in vsa dela opravil za Božji lon. Bog mu povrni!

SV. MAŠE SO V MERRYLANDSU med tednom ob 7.00 zvečer, razen ob četrtkih, ko je dopoldne ob 10.30. V zimskih mesecih – junij, julij, avgust

– so ob 6.00 zvečer. Poleg naših ljudi prihajajo tudi drugi. Zanimivo: ko sva ob koncu šmarnic oznanila spremembo, so me prišli nekateri od teh slednjih vprašat, zakaj ni sv. maša ob 7.00. Odgovoril sem jim, da imamo v zimskih mesecih uro prej. Čez tri mesece pa, ko sem oznanil spet sedmo uro, me pridejo isti ljudje (!) vprašat, zakaj ni sv. maša ob 6.00. Nekaterim pa res ne ustrežeš! Dal sem jim vedeti, da sem tukaj šele prvo leto, potem bomo naredili kaj več. Res pa je, da je bil že prvi dan septembra prvi petek, dan je bil toplejši in že daljši, zvečer ob 7.00 pa lepa udeležba pri sv. maši in litanijah, bilo nas je 25 in v oktobru prav tako. V juliju in avgustu nas je bilo na oba prva petka malo, obakrat samo 10.

V MESECU OKTOBRU molimo rožni venec vsak četrtek, petek, soboto in nedeljo pred sv. mašo. Sveti oče Benedikt XVI. posebej naroča, naj molimo za mir v svetu. Tudi doma zmolimo na dan kakšno desetko. – Vsak četrtek ob 10.00 je redno srečanje molitvene skupine, sv. maša je lepo obiskana, za marsikoga od nas, ki težje pride zvečer, ko je tema, pride zelo prav.

VSAK PETEK je uro pred sv. mašo MOLITEV PRED NAJSVETEJŠIM. Nekaj naših molivcev je že pri nebeškem Očetu. Jezus pa vabi še nove molivce in naprej k molitvi. »Žetev je velika,...«

Pri sosednji prezbiterijanski cerkvi so že napisali na velikem oglasnem panoju ravno za nedeljo Dobrega Pastirja (7.5.): »Jezus, Dobri Pastir, pogreša marsikoga tukaj. Morda tudi Tebe?«

V NOVEMBRU bomo spet obhajali bogoslužje za naše rajne in obiskali grobove. Na prvo nedeljo v novembru (letos 5.11.) bo sv. maša na slovenskem delu pokopališča v **Rookwoodu in molitve za rajne – ob 9.00 dopoldne.** – Molitvene namene za rajne lahko že naročite, prav tako sv. maše. Po skoraj treh mesecih sva spet dva patra v Merrylandsu. Dar za sv. mašo je $20, za spomin $5. Lahko pa naročite spomine v nedeljo in opraviva sv. maše potem med tednom (v tem primeru je dar $20). Tako imajo urejeno v Kew: Spomini ob nedeljah so maše, opravljene med tednom. Sv. maše naročite lahko tudi za žive člane družin ali znance, pa za razne potrebe, za zdravje, za duhovne poklice, za srečno zadnjo uro, v dober namen idr. – Ko se udeležujemo pogrebov naših rojakov in sv. maš zanje, ne pozabimo na sv. maše za 7. in 30. dan, kot je navada pri nas v Sloveniji. Če se domači ne spomnijo, naj poskrbi kdo od sorodnikov in prijateljev ali nekdo iz našega občestva. Nekaj se vas je že odzvalo - naj zgledi vlečejo naprej!

NAPOVEDNI KOLEDAR

FIGTREE – WOLLONGONG

Sv. maši sta vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne.

V nedeljo, 12.11., praznujemo ŽEGNANJE in ZAHVALNO NEDELJO.

V decembru bo sv. maša na **2. adventno nedeljo,** 10.12., ob 5.00 popoldne.

Na 4. adventno nedeljo, 24.12., pa je že sv. večer, zato bo takrat sv. maša ob 8.00 zvečer – zgodnja božična polnočnica. (Ob 5.00 popoldne ne bo sv. maše.).

Sv. maši bosta tudi na **novo leto, 1.1.2007,** in na nedeljo **Gospodovega razglašenja, 7.1.**, obakrat ob 5.00 popoldne.

CANBERRA – GARRAN

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu: 15.10., 19.11. in 17.12. ob 6.00 zvečer. Sv. maša bo tudi na Božič, 25.12., ob 6.00 zvečer.

V četrtek, 9.11., bo pri Slavku in Mariji Godec, 394 Budgen Avenue, Fadden, ACT spet srečanje Kolpingove družine in duhovna obnova. Začnemo ob 7.00 zvečer. Svoj obisk sporočite čimprej Slavku in Mariji, tel. 6291-7899, e-mail: ***smgodec@bigpond.com***

QUEENSLAND – KRALJIČINA DEŽELA

P. Darko bo obiskal rojake od 28. do 31.10. Sv. maše bomo obhajali:

na Gold Coastu v soboto, 28.10., ob 7.30 zvečer,

na Planinki - Cornubia v nedeljo, 29.10., ob 10.30. Po sv. maši gremo v sprevodu h kapelici, kjer bomo molili za rajne. Vabljeni v čim večjem številu že k sv. maši.

Popoldne ob 5.00 bo sv. maša **v Buderimu.**

PERTH, WA

Fredu Pestotniku se zahvaljujemo za pozdrave iz Pertha. Sporočil je **nov naslov slovenskega kluba: SLOVENIAN CLUB OF PERTH W.A. INC., 6/225 Beechboro Road, Embleton, WA 6062.** Prejšnje prostore kluba so morali žal prodati.

Letos je Božjo službo za tamkajšnje rojake opravil

župnik iz Pirana g. Zorko Bajc, ki je obiskal svojega strica v mesecu maju. S p. Darkom sta se dogovorila na željo rojakov. G. Zorko je bil zelo navdušen in bo v tem mesecu predstavil v Avditoriju v Portorožu fotografske posnetke iz Avstralije.
Do naslednjega obiska je še nekaj mesecev (velika noč je 8.4.). Ker letos - tudi zaradi bolezni p. Darka - nisva mogla obiskati vaše skupnosti, se lahko dogovorimo še za kakšen obisk, kakor bo mogoče in boste za to.

KRST: Thomas Janez DOBAJ, Rouse Hill, NSW, rojen 20.5.2006. Oče Dominik Dobaj, mati Michelle, rojena Brcar. Botri: Augustin in Linda Gomez; Julie Brcar (sedaj v Nemčiji). Merrylands – Sv. Rafael, 24.9.2006.
POROKA: Aaron Scott NOLAN, sin Stevena in Erike, rojene Haider, in Amanda ANDREJAŠ, hči Jožeta in Andrejke, rojene Sodja. Priči sta bili Natalie Andrejaš in Trent Nolan. - Oak Hill College Chapel, 16.9.2006.

Vesel 39. rojstni dan, p. Darko!

Pri družinski maši v Merrylandsu smo 24. septembra 2006 proslavili tudi rojstni dan našega patra Darka. Skoraj eno leto je že, odkar se nam je pridružil p. Darko tukaj pri sv. Rafaelu. Verjetno je bilo tudi zanj to prvo leto po prihodu, tako kot za vse priseljence, čas največjih preizkušenj in težav. Boriti se je moral z domotožjem, jezikom, vožnjo po drugi strani ceste, seznanjanjem z novimi ljudmi, dolgimi potovanji, ki ga vodijo v Wollongong, Newcastle, Canberro, Brisbane in seveda tudi na vsakdanje kratke poti. Tudi zdravstveni problemi mu niso prizanesli. Imel je močno infekcijo v kolenu, zaradi katere je moral v bolnišnico v Westmead, vendar je vse težke trenutke premagal s pozitivnim odnosom, močno voljo in našo podporo z molitvijo in obiski. V molitvi in mislih so ga spremljali tudi njegov dragi: oče Alojz in sestra Janja z družino in sobratje ter prijatelji v Sloveniji. Vse težave je prenašal s potrpežljivostjo in vdanostjo. Njegova toplina in prisrčnost, njegova večna pripravljenost pomagati vsakemu, ki je bil pomoči potreben, vse to ga je kmalu približalo slovenski skupnosti v Sydneyu in drugod. Njegova vesela in topla narava je vidna v njegovem veselem petju pri maši in ob drugih priložnostih. Pater Valerijan mu je po očetovsko pomagal v tej prehodni dobi, ko je sprejemal zahtevno vlogo predstojnika našega verskega središča in našega dušnega pastirja.
Ob koncu angleške družinske maše so otroci Slomškove šole navdušeno zapeli “Happy Birthday”, mu poklonili šopek avstralskega cvetja ter mu zaželeli še mnogo zdravih in zadovoljnih let med nami.

Andrejka Andrejaš, Sydney NSW

Čestitke patru Darku in Vilmi Kobal, ki sta na isti dan praznovala rojstni dan.

»PRIJATELJI ZA VEDNO« - »FRIENDS FOR EVER«
32. SLOVENSKI - MLADINSKI KONCERT, SYDNEY-MERRYLANDS

Prvi mesec letošnje koledarske in še ene naše pomladi smo okronali s slovenskim koncertom – že dvaintridesetič. Zares smo odmevali, saj smo recitirali, zaigrali, zapeli, zaplesali Gospodu v slavo, razvedrili drug drugega iz srca. Nastopilo je kar 28 skupin in posameznikov in bili smo pisana druščina od blizu in daleč: iz Melbourna, Adelaide, Canberre, Wollongonga, Zlate Obale, Brisbana ter seveda domači iz Sydneya in okolice. Veseli smo bili drug drugega in znova smo se počutili in dokazali, da smo velika slovenska družina.

1. Koncert smo začeli **s slovensko in avstralsko himno**, ki so jo zapeli domači mešani cerkveni zbor sv. Rafaela, moški pevski zbor Rožmarin pod Južnim soncem in pevski zbor iz Brisbana. »Živé naj vsi narodi, ki hrepene dočakat dan, da, koder sonce hodi, prepir iz sveta bo pregnan...« - »Australian all let us rejoice, for we are young and free...«

2. Napovedovalca Karl in Donna Lukežič sta pozdravila častne goste in se zahvalila sponzorjem letošnjega koncerta.

Častni gostje: p. Ciril A. Božič, misijonarka Marija Anžič, novi odpravnik poslov Veleposlaništva RS v Canberri g. Gregor Kozovinc, častni generalni konzul Republike Slovenije za NSW g. Alfred Brežnik, predsednik Slovenskega društva Sydney g. Robert Fisher, predsednik Kluba Panthers-Triglav g. Peter Krope, predsednik slovenskega društva Planica iz Wollongonga g. Ivan Rudolf, predsednik Avstralsko-slovenske konference g. Cvetko Falež, predsednica Slovenskega društva Melbourne gdč. Julie Čampelj, predsednik Slovenskega društva Planica Melbourne g. Jože Rozman.

Opravičili so se: gospa Božena Forštnarič, tretja sekretarka Veleposlaništva Republike Slovenije; p. Janez Tretjak, gospa Karolina Antauer (SBS Radio), g. Ivo Klopčič, predsednik Slovenskega društva Tivoli v Newcastlu.

Sponzorji koncerta: Slovensko društvo Sydney, Slovensko versko središče sv. Rafaela Merrylands, Klub Panthers – Triglav, Royal Guardian Mortgage Corporation, Emona Instruments, HIS Electrics Pty. Ltd., Art of The Heart Jewellery & Floral Design, Ivan's Kitchens, družina Konda.

3. Gospod Alfred Brežnik, častni generalni konzul Republike Slovenije za NSW, je predstavil novega odpravnika poslov Veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri, **g. Gregorja Kozovinca**, ki je nasledil dosedanjega odpravnika poslov g. Bojana Bertonclja. Gospod Gregor Kozovinc je doma iz Celja in nas je v tem večeru prav prijazno nagovoril. Dobrodošlico smo mu izrekli z velikim aplavzom.

Umetnik Lojze Jerič in diplomat Alfred Brežnik.

4. Ženski pevski zbor iz Brisbana je zapel pesem »Sem v Sydney je luštno priti«, ki jo je sestavila Anica Cuderman po napevu »Na planincah luštno biti«. Zapele so nam: Anica Cuderman, Albina Vah, Slavka Maver, Jožica Polak, Marička Judnič, Fanika Knap, Vlasta Burcul.

5. Cerkveni mešani pevski zbor Sv. Rafael je zapel pesmi »Slovenska dežela« in »Sonce čez hribček gre«. Zbor vodi Uroš Ergaver, na orgle in pianino igra Carmen Fuderanan, pojejo: Marija Kužnik, Milka Stanič, Štefka Slatinšek, Marija Ovijač, Zofija Brkovec, Lojzka Husarek, Olga Vatovec, Jerica Grželj, Jože Košorok, Jože Modrijančič, Rudi Jaksetič, Lojze Magajna, Lojze Husarek in Franc Daneu. Opravičeno odsoten je bil Mirko Lukežič.

6. Naslednja je nastopila **Nataša Kukanja** z recitalom: SEM (I AM). Njeni starši prihajajo iz Slovenije, ki jo je Nataša obiskala lani. Zanima se za slovenščino in bi se rada izpopolnila v njej.

7. Znana pesem se začenja: »Vsakdo mora imeti prijatelja...« Med prijatelji, sosedi ali znanci gotovo nekoga, s katerim za trenutek prideta skupaj, popijeta kavo ali kakšen kozarček vinca ali žganega. Domačinki **Tončka Stariha in Anica Konda** sta nas, kakor lani, tudi letos nasmejali s svojimi doživljaji in dovtipi, slovenska kava – »Barcaffe« pa je prijetno dišala in še prijetneje zdramila in premamila po popoldanskem počitku. (50:50 Comedy).

8. Otroci Slomškove šole v Merrylandsu so pod vodstvom učiteljice Olge Konda in pianistke Carmen Fuderanan zapeli pesem duhovnika Franca Juvana »Mi smo mladi, veseli kristjani«. Gospod Franc Juvan je župnik župnije Ljubljana – Šmartno ob Savi, znan glasbenik in pisec besedil, ustvaril je že več kot 200 pesmi – cerkvenih, mladinskih, za razne čase in praznike cerkvenega leta in tudi za veselo družbo se najde kakšna. – Našo Slomškovo šolo so zastopali: Nicholas in Olivia Kobal, Luke in Mitchell Bleesing, Nicholas in Dominic Mc Auley, Veronika Konda, Lauren in Kate Stariha, Tania, Kathryn in John Murray, Dejan in Mateja Lukežič, Noah Skubla, Luka Mesnik, Thomas Laznik.

9. Kraljičino deželo je prav tako zastopal podmladek: nastopili so brata **James**, 11, in **Ryan Cuderman**, 10 in **sestra Mariah Cuderman**, 14. James je recitiral molitev Tebe ljubim, Stvarnik moj. Mariah je zapela pesem Stoji učilna zidana, Ryan pa vasovalsko Okoli hišice so same rožice. Oba sta že stara znanca na naših koncertih.

10. Matthew Bratina iz Melbourna je star 11 let in je zapel »Regiment po cesti gre«. Rad pleše, igra in poje, sodeluje v narodnem otroškem zboru in pleše v folklorni skupini Iskra.

12. Za njim je nastopila njegova sestra **Natalie Bratina** z baletom in Forrest Gump Feather Theme. Na naših koncertih nastopa že vrsto let in tudi letos nas je navdušila.

13. Alojz Jerič je recitiral pesem »Soči« (To River Soča) pesnika Simona Gregorčiča. Letos obhajamo stoletnico smrti velikega pesnika, ki je s to pesmijo, kakor bi slutil, predvidel kasnejše žalostne dogodke. Soča in bistri nje izvir pa vedno spominjata, da začenjamo v življenju znova. Simon Gregorčič je bil duhovnik in je ravno med daritvijo svete maše dokončal daritev svojega zemeljskega življenja. Še ena njegova pesem se glasi: »Daritev bodi ti življenje celo! Oltar najlepši je – srca oltar!«

14. Mladinski zbor Južne zvezde poje vsako četrto nedeljo v mesecu pri družinski maši pri Sv. Rafaelu. V njem pojejo Perina in Rebecca Keen, Marjeti Mc Auley, Danica Grželj, Danica Šajn, Erika Frankin, Irenka Bell in Carmen Fuderanan. Predstavili so nam »Vanilla Supremes«.

15. Iz Adelaide je prišla Chantel Zupančič, ki jo tudi že poznamo z naših koncertov. Na flavto je zaigrala skladbo Garotte (J. Gossec), potem pa v slovenščini povedala basen Muha in vol, ob kateri smo se nasmejali od srca. Hvala Ti, Chantel, in pozdravi Adelaide in rojake!

16. Fantje treh mest: Lenti Lenko, novopečeni ženin Rudi Črncec in Peter Grivic so nam zaigrali in zapeli skladbo ansambla Lojzeta Slaka En, dva, tri in skladbo ansambla Borisa Kovačiča Čez hrib in dol. Še eno Slakovo skladbo je zapela **Vesna Poch,** ki je prvič nastopila s slovenskim ansamblom domače glasbe: »Minili sta že leti dve...«

17. Člani Folklorne skupine Iskra so sklenili prvi del koncerta s prekmurskimi plesi, med katerimi je najzanimivejši ples Tkalečka, pri kateri fantje podajajo robce iz roke v roko pod dvignjenimi koleni in tako posnemajo tkanje. Folkloristi: Daniel Andreotti, Matthew in Mellissa Bratina, Luka Brne, Melissa in Michelle Fistrič, Amanda in Michelle Hervatin, Damian in Matthew Lavrič, Alexander, Damian, Natasha in Samanta Pišotek, Tanya Brown, Dion in Sasha Srkulj, Martin in Štefan Teg**elj, Jessica in Shannon Trinnick ter Kristina Zec.** Učiteljici sta Michelle Fistrič (gorenjski plesi) in **Draga Gelt** (prekmurski plesi). Za glasbo je poskrbel **Lenti Lenko**.

ODMOR

II. del koncerta:

18. Drugi del smo odprli domači fantje: pevci zbora Rožmarin pod Južnim **soncem.** Zapeli smo pesmi »Sinoči sem na vasi bil« in »To sladko, zlato vince«. V zboru pojejo: Franc Danev, Damijan Fortuna, Lojze Husarek, p. Darko Žnidaršič, Lojze Magajna, Jože Lah, Jože Modrijančič, Rudi Jaksetič, Karl Lukežič in dirigent Uroš Ergaver.

19. Iz Canberre so prišli med nas organistinja **Brigita Bezjak, Simona Osolnik** ter njena sestra **Jožica Koštrica** z otrokoma **Simonom** (10 let) in **Matejo** Koštrica (6 let). Brigita, Simona in Jožica so zapele venček pesmi: prekmursko »Sam se šetau,« koroško »Tam, kjer teče bistra Zila« in »Snočkajšnja noč«, **Simon in Mateja** pa »Na kmetiji je lepo« (Old Mc Donald Has a Farm), »Žabe« (The Frogs), »Sinička se je usedla gor na drobno vejico« in »Mamica je kakor zarja«. Simon in Mateja pridno ministrirata pri sv. mašah v Canberri – Garranu in sta prvič nastopala na našem koncertu. Simon se tudi uči igrati na harmoniko, klavir in rad prisede k Brigiti za orgle po sv. maši v Garranu, da se še kaj naučita.

20. Luke Bleesing, 12 let, naš ministrant v Merrylandsu, učenec Slomškove šole, dejaven v športu in drugih področjih, je nastopal že lani na našem koncertu. Letos je recitiral molitev v slovenščini »O Jezus, blagoslovi me« in v angleščini »Jesus be my friend and guide«. Lep spomin in opomin za nas vse, da se znamo sredi dela in vrveža ustaviti in podariti trenutek Jezusu, Gospodu in prijatelju. – Hvala ti, Luke!

21. Alojz Jerič in Andrew Fistrič sta doživeto zaigrala skeč »Brat v Avstraliji« in nas dodobra nasmejala.

22. Martin Tegelj, tudi iz Melbourna, je zaigral na pianinu skladbe »Sehr Langsam«, »Racht Abier

Dobra soseda svetega Rafaela, Gizela in Herman Šarkan.

Leicht« in Preludium skladatelja Frederica Chopina. Martin postaja pravi mojster.
23. Novoporočenca Tanja in Rudi Črncec ter Tanjin brat James Andrejaš so prav tako že naši stari znanci na koncertih. Predstavili so nam »Love Serenade« (The Waifs). Kako lepo je odmevala pesem mladoporočencev.
24. Veronika Konda je na flavto zaigrala »Amazing Grace«, spremljal jo je stric **Martin Konda** na pianinu. Veronika igra flavto dve leti, igra tudi v šolskem orkestru v St. Ambrose Primary School v Concordu, ob nedeljah pa sodeluje kot ministrantka pri našem Sv. Rafaelu. Na slovenskem koncertu je na tukajšnjem odru nastopila drugič, lani tudi v Melbournu.
25. Tončka Stariha je spet nastopila kot Jake The Peg – našemljena v možakarja s tremi nogami in skladbo »I am Jack the Peg with my special leg...«. Neverjetna Tončka!
26. Melissa Fistrič je zapela pesem Sarah Mc Lachlan »Angel«. Melissa je nastopala že na večih naših koncertih in prireditvah v zadnjih desetih letih. V prostem času se rada ukvarja z glasbo, atletiko in odbojko in se uči francoščino. Njeni nastopi so vedno sproščeni in dovršeni.
27. Carol Hunter, Draga Gelt, Andrew Fistrič in Alojz Jerič so uprizorili skeč »Gospodinji sanjata« – »Housewives Dreaming«. Carol in Draga sta dovršeno zaplesali venček avstralskih valčkov in Avstralski tango. Carol je plesna učiteljica in z Drago sta skoraj plavali po plesišču v spretnosti duha in gibov.
28. Moški kvartet Lipa: Mirko Godec, Štefan Šernek st., Štefan Trstenjak, Alojz Kmetič in harmonikar Rudi Črnčec so zaigrali in zapeli: »Po jezeru bliz' Triglava«, »Pod klančkom sva se srečala«, »V dolini tihi je vasica mala« in »Ta sosedov Francelj«. Pevci so že pred desetletji prepevali v moškem pevskem zboru, ki ga je vodil pokojni tukajšnji organist in pevovodja Ludvik Klakočer in v pevskem zboru Slovenskega društva Sydney, ki ga je vodil Jože Urbas in Štefan Šernek. Na povabilo p. Darka so se znova zbrali, povadili in okrepili zasedbo domačih skupin na koncertu.
29. Skupina Rdeči cvet: Helena Trinnick, Anna Tegelj in harmonikar Lenti Lenko so nastopali že na prvem mladinskem koncertu in na naslednjih koncertih do danes. Zaigrali in zapeli so: »Eno rožco ljubim« in »Siva pot«. Poslušali bi jih še kar naprej, je povedalo občinstvo z aplavzom.
30. P. Darko Žnidaršič, novi predstojnik in voditelj Slovenskega verskega središča sv. Rafaela, je podelil priznanja nastopajočim in se zahvalil organizatorjem in sodelujočim. »Prvi koncert je zame, prvo leto, veliko negotovosti, vendar, smemo reči, da smo drug drugemu sporočali: NISI SAM. Tako spoznavamo drug drugega, gradimo skupnost, družino in družbo. Tako postajamo prijatelji - in prijatelji za vedno. Ko se ne videvamo ali več ne vidimo, ostajajo hvaležni spomini, molitev, pesem, zgled, ki ga nadaljujemo.«
31. Koncert smo sklenili **z gorenjskimi plesi**, ki so jih zaplesali člani **Folklorne skupine Iskra iz Melbourna.** Deset parov v razkošju gorenjskih narodnih noš in v lepoti plesnih gibov. Hvala vam, mladi plesalci iz Melbourna!

Po skoraj peturnem koncertu se je prilegla večerja, pa seveda kozarček, druženje, pesem, smeh, klepet. Druga delovna skupina je opravila veliko delo, pripravila večerjo in v nedeljo samopostrežno kosilo, možje so poskrbeli za dobro kapljico. Za veselo razpoloženje, glasbo in ples so poskrbeli **Fantje treh mest: Lenti Lenko** iz Melbourna, **Peter Grivic** iz Wollongonga in Rudi Črnčec iz Sydneya. Vem, da so čutili, da smo jim iz srca hvaležni.

Za dobrodošlico našim prijateljem iz Melbourna so poskrbeli: **Klara Brcar, p. Valerijan Jenk**o in p. Darko Žnidaršič, Sonja Fisher, za večerjo **Irenka Bell, Andrejka Andrejaš, Vesna Poch.** Kasneje se je pridružil še **Igor Poch.**
Za osvetlitev so skrbeli **Matthew Košorok, Danilo Šuber in Walter Šuber.**
Za ozvočenje Franci Mramor, Andrej Konda in Martin K**onda.**
Za tehnično organizacijo: Marjeti Mc Auley, Olga Konda, p. Darko Žnidaršič, Marija Anžič.
Vstopnice sta prodajali: **Klara Brcar, Martha Magajna.**
Organizacija skupine iz Melbourna: Lidija Bratina.

Na rožnovensko in Frančiškovo nedeljo smo obhajali skupno sv. mašo v naši cerkvi sv. Rafaela, somaševali smo patri Darko, Ciril in Valerijan. Jaz, p. Darko, ki sem vodil bogoslužje, sem v homiliji izpostavil sv. Frančiška kot tistega, ki je mladim blizu v pridnosti in razposajenosti, v pesmi in veselju, pri igri. Išče in najde, obenem pa vztrajno zaupa Gospodu, ki deluje. Po skupnem kosilu smo si obljubili, da se spet vidimo. Po rednem zaporedju bi moral biti koncert v letu 2007 v Adelaidi.
Obljubili smo si prijateljstvo za vedno! Želimo si, da bi res držalo, saj, kot pravi pisatelj Malega princa Antoine de Saint Exupery: »Oddaljenosti ne določa daljava.«

Naj sklenem članek z mislijo, ki jo rad reče triglavski župnik – moj dober prijatelj od otroških let pa do danes – g. France Urbanija: »Bog lonaj, k' smo pr'jat'lji!« Hvala vam in Bog živi!

p. Darko Žnidaršič

Australian – Slovenian Concert
Speech by Alfred Brežnik

Spoštovani naši frančiškanski očetje, p. Valerijan, p. Ciril in p. Darko, misijonarka Marija, predstavniki slovenskih organizacij, vsi nastopajoči, gostje iz Slovenije in drugih mest Avstralije.

Prav posebno bi pa ob tej priliki želel pozdraviti in zaželeti dobrodošlico gospodu Gregorju Kozovincu, novemu odpravniku poslov slovenskega veleposlaništva v Canberri. Gospod Kozovinc zamenjuje g. Bojana Bertonclja, kateremu se je iztekel štiriletni rok službovanja in se je vrnil na novo službeno mesto v Slovenijo. Gospod Kozovinc je bil nazadnje zaposlen v kabinetu ministra za zunanje zadeve, pred tem pa štiri leta na veleposlaništvu RS v Ottawi v Kanadi. V Avstralijo je prišel zaenkrat kar sam, vendar se mu bo sredi decembra pridružila soproga Vlasta, osemletni sin Luka in pa štiriletna hči Zala. Želimo mu in seveda družini dobro počutje med nami.

Najprej bi se želel zahvaliti patru Darku in ostalim organizatorjem za povabilo za udeležbo in, da na kratko spregovorim na tem našem že 32. slovenskem mladinskem koncertu - tokrat tukaj v Merrylandsu. Žal se lanskega koncerta v Melbournu nisem utegnil udeležiti, spomnim se pa koncerta pred tem v Adelaidi, ko me je pater Janez vprašal, da bi moj nagovor zaradi mlajših članov naše skupnosti bil v angleščini. Zato tudi danes nekaj besed v angleščini.

It is indeed a great pleasure and honour to address this Slovenian largest annual cultural event in Australia – The Slovenian Youth Concert, 32nd in succession. This year's slogan is "PRIJATELJI ZA VEDNO – FRIENDS FOR EVER" - how appropriate for the present time in our own multiethnic Australia, as well as the rest of the world, where the divisiveness and hatred are so common.

You, the Australian – Slovenian youth, mostly of the second and third generation, are to be congratulated for your enormous efforts, persistence, determination and many sacrifices to stage this cultural event on the annual basis, thus making sure that our cultural heritage will be sustained for future generations. All this would not be possible without your deep love and affection for all that is Slovenian, instilled into your hearts by your parents and grandparents. And we must not forget the influence of our Franciscan fathers – Father Valerian Jenko, Father Janez Tretjak, Father Ciril Božič and Father Darko Žnidaršič, and many others that preceded them. Without them and without their guidance, as well as their total dedication to serve our community in a true Christian spirit, we would not have churches, no halls, no cultural centres, no Slomškova šola and no concert today. So, we thank you our dear Fathers from bottom of our hearts for all you have done and continue doing for our community.

Many in our community are saddened by the fact that the numbers of young performers, particularly Slovenian spoken, are dwindling from year to year. I do not see in this a tragedy. Contrary, I see in this an exemplary community, which demonstrates its real intention by being a migrant, i.e. – first and foremost being an Australian. However, this doesn't mean that we must forget our heritage our roots and our culture. We must continue to cherish our culture, which like many other ethnic groups', is influencing, contributing to and is part of the unique Australian culture.

With these few word I'll conclude. My sincere congratulations again to all involved. We are proud of you all. God bless and thank you for listening.

Med odmorom koncerta.

Mladi glasbeniki na koru.

Ob poslušanju slovenske in avstralske himne na koncertu.

Tončka Stariha.

Alexander Pišotek.

Brisbanski pevski zbor.

Folklorna skupina Iskra v prekmurskih narodnih nošah.

Nataša Kukanja

Anna Tegelj in Helena Trinnick.

Natalie Bratina

Karl in Do

Veronika Konda

Luke Bleesing

Mariah Cuderman

Alexander Pišotek in Mathew Bratina.

James in Ryan Cuder

Folklorna skupina Iskra.

Carol Hunter in Draga Gelt.

nna Lukežič.

Fantje treh mest: Peter, Lenti in Rudi.

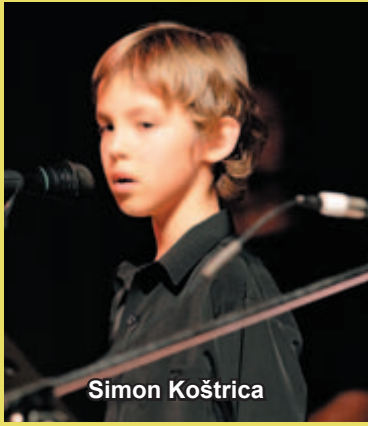

Simon Koštrica

Mateja Koštrica

Slomškova šola Merrylands

man.

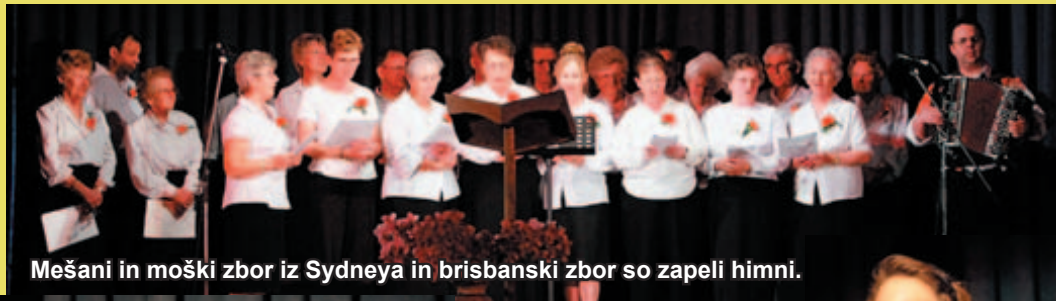

Mešani in moški zbor iz Sydneya in brisbanski zbor so zapeli himni.

Lojze Jerič in Andrej Fistrič.

Martin Tegelj

Melissa Fistrič

Čestitke Petru Trinnicku za 50. rojstni dan.

Po maši narodov v Brisbanu.

Cudermanovi pred sydneysko opero.

Pri maši v Merrylandsu.

Tako udobno so potovali Melbournčani.

IZ QUEENSLANDA

poroča Mirko Cuderman

Fotografija po sv. maši leta 1956, ki je bila v objavljena v zadnji številki Misli, je res dragocena in vsakokrat sproži precej zanimanja. Objavljena je bila že tudi v prejšnjih letnikih. Posredoval nam jo je Jože Košorok iz Sydneya, ki tudi v pismu dodaja, da je pokojni pater Bernard že pred tem nagovarjal Brisbančane, naj pridejo k slovenski maši, ki jo bo daroval pater Pivko ob času njegovega obiska tukajšnjih rojakov. Original te fotografije sem že takrat poslal patru Baziliju za arhiv Baragovega doma. Slikano je verjetno pred božičem leta 1956, saj to dejstvo naslednja stran (50) knjige PAX ET BONUM potrdi pismom pokojnega patra Pivka, ki je takrat (decembra 1956) v času svojega okrevanja po bolezni iz Brisbana pisal v Sydney. Fotografijo bo treba izpopolniti z imeni navzočih, dokler so med nami še rojaki, ki so bili takrat prisotni ali pa poznajo enega ali drugega.

Da nadaljujemo kroniko tukajšnjega življenja slovenske skupnosti od zadnje številke Misli naprej, moram najprej omeniti letošnjo **mašo narodov** (Multicultural Mass), ki je bila 27. avgusta v brisbanski katedrali sv. Štefana. Tokrat se nas je zbralo res zelo lepo število rojakov kakor tudi drugih vernikov, četudi so nas Slovence (kakor tudi več drugih narodnosti) orga nizatorji lanske prireditve izpustili iz sporeda. Mariah Cuderman je v narodni noši brala prošnjo v slovenščini. Prilagam fotografijo, ki je nastala po maši in so na njej še drugi mladi udeleženci pred brisbansko katedralo.

Letošnji 32. slovenski mladinski **koncert v Sydneyu** je tudi med nami sprožil veliko zanimanja. S pomočjo vabil preko slovenskih radijskih oddaj se nas je zbralo za manjši avtobus, katerega je vozil naš Leon Klemen. V Sydneyu je bil rezerviran za nas isti hotel kot za rojake iz Melbourna, zato je bila prilika za srečanja z Melbournčani toliko bolj vesela. Vsi Brisbančani, ki smo se udeležili koncerta, smo bili veseli lepega programa, ki so nam ga nastopajoči predstavili. Vsi smo bili tudi veseli srečanja s sydneyskimi rojaki in smo jim za gostoljubnost še posebno hvaležni. Brisbanske pevke so zapele pozdravno pesem sydneyskim rojakom. Geslo letošnjega koncerta ***Prijatelji za vedno***, ki nas povezuje v veliko slovensko družino, nam je lepo predstavil pater Darko. To trditev, da nam mladinski koncert vsako leto sproži zavest, da smo Slovenci tukaj velika slovenska družina, je naslednji dan pri nedeljski sv. maši poudaril pater Valerijan, saj je on spremljal vse dosedanje mladinske koncerte. Ta letna prireditev pritegne veliko udeležencev od blizu in daleč. Tudi pater Ciril je pri nedeljski sv. maši dejal, da tako visoka udeležba nastopajočih, kakor tudi udeležencev, priča, da še nismo pozabili dediščine slovenskih korenin. Posebno je bil vesel, ko je v avtobusu po koncertu slišal slovensko petje druge in tretje generacije. Res je tudi dejstvo, kot nam je Tončka Stariha v pesmi zapela, da nam vsako zimo rahle snežinke nekoliko pobelijo glave, katere tudi še tako lepa pomlad ne popravi. Prav pa je tudi, da se poudari dejstvo, da je slovenska Cerkev najmočnejša varuhinja slovenskega jezika in kulture tudi tukaj v Avstraliji, saj so mladinski koncert začeli slovenski frančiškani v Baragovem domu in to v težkem času pred 32. leti, ko je režim v domovini prepovedal vstop edino še obstoječe revije Misli v Slovenijo.

Na žalost vam še ne morem poročati o novem upravnem odboru našega društva Planinke. Potrebno bo sklicati novi sestanek. Upajmo, da nam bo v naslednjih tednih uspelo zbrati nove moči za to potrebno delo pri ohranjevanju slovenstva na tem delu Avstralije. Lahko pa vam poročam bolj veselo novico, na katero me je prva opozorila Jana Čeh. Brisbanski tednik **Catholic Leader** nam je 17. septembra na celotni strani lepo **predstavil našega kardinala dr. Franca Rodeta** v pogovoru z novinarjem. Iz pogovora je razvidno, kako velika odgovornost je na ramah našega kardinala, saj kot prefekt Kongregacije redovnikov in redovnic dobro pozna razmere in težave Cerkve po svetu. Med ostalim je dejal, da je potrebno, da se otresemo odvečne pokoncilske posvetnosti ter sledimo reformam pokojnega, kakor tudi sedanjega papeža Benedikta XVI. Opozoril je tudi na pomembno delo, ki so ga in ga še vedno opravljajo redovniki na področju vzgoje in šolstva.

Pred nami je obisk patra iz Sydneya, ki bo ob novembrskem spominu na pokojne obiskal vsa tri slovenska središča tukaj. Najprej na Zlati obali v soboto, 28. oktobra, v cerkvi Srca Jezusovega ob 7.30 zvečer. Nato v nedeljo, 29.10., v dvorani društva Planinke ob 10.30 ter isti dan v Marijini cerkvi v Buderimu ob 5. uri popoldne. Toliko o dosedanjih dogodkih v Kraljičini deželi. Hvala Bogu tudi zato, ker zaenkrat nismo imeli nobenega pogreba. Lep pozdrav vsem bralcem.

Fotografija Cudermanovih pred sydneysko opero je na prejšnji strani: na levi Eddi, najstarejsi sin Mirka Cudermana, s sinkom Noetom in na desni je njegova žena Karen. Na sredi je njuna hčerka Olivija. Živijo v Sydneyu. Ostali so Mariah, James, Ryan ter Anica Cuderman, Mirko pa je za fotoaparatom.

IZ KLUBA PANTHERS TRIGLAV

piše Martha Magajna

Zaradi izredne popularnosti enodnevnih avtobusnih izletov smo začeli organizirati izlete kar vsak mesec. Triglavski popotniki so v mesecu avgustu obiskali Gosford. Najprej smo se ustavili v Woy –Woy, v prijaznem parku ob vodi, kjer smo imeli jutranje okrepčilo. Dan je bil lep in sončen in mojega moža, ki je navdušen ribič, je zanimanje potegnilo k samotnemu ribiču na pomolu. Kmalu sta bila v pogovoru. In - pokazalo se je, da je bil ta ribič Slovenec, ki tam živi že dolgo vrsto let. Ime mu je Ivo Cerar in je brat znanega olimpijskega zmagovalca v gimnastiki, Mira Cerarja – kako je svet majhen, kajne!? Računali smo, da bo hladno, prehladno za izlet v naravo, zato smo izbrali tokrat obisk v velikem klubu v Gosfordu, kjer smo si ogledali matinejo z zabavnim programom, v katerem so nastopali pevci, humoristi, plesalke in odličen ventriloquist z dvema lutkama, ki sta bili obe polni jezičnih in predrznih modrosti. Po skoraj dveh urah veselja in smeha smo se odpravili h kosilu v klub, kjer so nam prav lepo postregli. In že je bil čas za povratek. Na poti domov smo se še ustavili v trgovini, kjer smo se po znižanih cenah založili s sladkim pecivom (kdo se bo upiral znižanim cenam), nato pa nazaj domov proti Sydneyu. Da so se vsi lepo imeli, se je videlo tudi po tem, da so se skoraj vsi vpisali na seznam za naslednji izlet, ogled prelepih cvetov Floriade v Canberri.

Miniaturna slovenska hiša.

V mesecu septembru smo tako obiskali Canberro. V prelepem sončnem dnevu so se bleščale barve tisočih in tisočih cvetov, največ tulipanov. Različne države so oblikovale nasade cvetja v njihovih značilnih narodnih vzorcih, vse skupaj pa je sestavljalo pisano preprogo cvetja, ki si jo je bilo res vredno ogledati. Po kosilu smo obiskali **miniaturno vasico Cockington Green,** kjer smo med drugim našli tudi **miniaturo slovenske gorske kmetije** in zraven nje še dve hišici iz različnih delov Slovenije, družbo pa so jim delali hrvaška cerkev, poljski grad, mehiško svetišče na vrhu piramide in še veliko drugih.

Naslednji izlet bo konec oktobra, gremo na križarjenje z ladjo in na piknik v Bobbin Head. Če nihče ne odpove, je tudi ta avtobus že poln.

Kako se prileže jutranja kava na poti!

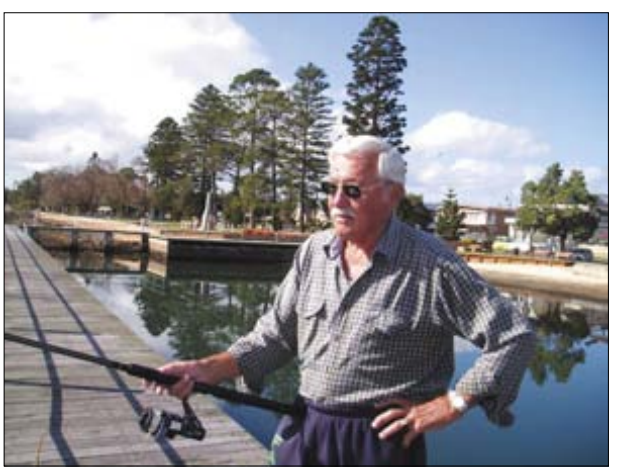

Ivo Cerar lovi ribe v Woy Woy.

NSW SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS 2006

V klubu Panthers St.Johns Park-Triglav podeljujejo vsako leto od leta 2001dalje v okviru dneva državnosti Republike Slovenije priznanja posameznim Slovencem iz NSW za njihove zasluge in delo v slovenski skupnosti.

Posebno priznanje za življenjsko delo na polju slovenske kulture in dediščine v NSW v letu 2006 je prejela **MIHAELA ŠUŠTERŠIČ.**

Mihelca Šušteršič, rojena v Ljubljani in po preživetih mladih letih v Lescah na Gorenjskem, se je po prihodu v Avstralijo leta 1959 s pokojnim možem Ivom najprej naselila v Woollahri, kjer je takrat živelo veliko Slovencev. Prvih slovenskih prireditev sta se udeleževala v dvorani sv. Frančiška v Paddingtonu, kjer sta spoznala druge aktivne Slovence, ki so že sodelovali pri organiziranju slovenske skupnosti. Leta 1962 se je na povabilo Ivana Koželja pridružila igralski skupini, kjer še danes sodeluje kot igralka, šepetalka, koordinator odra in garderobe, blagajničarka, skrbi za reklame, vabila, vstopnice, programe in še kaj. Leta 1964 se je vključila v ustanovni odbor "Akcija za dom", organizacijo, ki je začela zbirati sredstva za nakup zemljišča za prvi "Slovenski dom" v Sydneyu. Aktivno je tudi sodelovala v času osamosvajanja Slovenije.

Mihelca je vedno sodelovala ob pomembnih obletnicah slovenske cerkve, društev in slovenske skupnosti na splošno. Bila je del majhne skupine, ki je pripravila številne razstave in publikacije, kot so razstava "Building Blocks" v okviru Olimpijade 2000, desete obletnice samostojnosti Slovenije, 45. obletnice Slovenskega društva, zlate maše p. Valerijana in petdeset letnice izhajanja Misli.

Leta 2002 je postala ustanovna članica Historičnega arhiva za slovenske Avstralce v NSW, HASA na kratko, kjer še danes pridno in prostovoljno sodeluje kot raziskovalka in delavka pri zbiranju in urejanju arhivskega gradiva. Istočasno tam tudi vodi blagajniška dela. V zadnjem letu dela tudi kot pomočnica računovodkinje pri cerkvi sv. Rafaela.

Priznanje za avstralsko-slovenske dosežke na področju športa in kulture v NSW v letu 2006 je prejel **LOJZE MAGAJNA.**

Lojze se je aktivno vključil v slovensko skupnost kmalu po prihodu v Avstralijo leta 1967. Ves čas je bil aktiven pri pevskih zborih, igralski družini in predvsem v slovenskem narodnem športu balinanju, ali kot rečemo v Avstraliji, Bocce. Z moškim pevskim zborom Triglav je šel 1982. leta na zelo uspešno koncertno turnejo v Slovenijo in na Koroško. Sedaj poje v cerkvenem mešanem zboru v verskem središču v Merrylandsu in v moškem zboru »Rožmarin pod južnim soncem«. Zadnja tri leta sodeluje pri Igralski družini Merrylands, kjer se je postal eden od najboljših igralcev. Na

športnem polju balinanja je kot aktivni balinar dosegel zelo lepe osebne uspehe. V Balinarski zvezi se je desetkrat uvrstil med najboljše, je pa tudi zastopal NSW v zveznih tekmovanjih. V letošnjem avstralskem prvenstvu je njegova skupina dosegla tri prva mesta. Še bolj pa je pomembno njegovo delo kot kvalificiran trener mladincev balinarske sekcije. Na tem področju je bil lansko leto imenovan za zveznega trenerja mladinske reprezentance Avstralije, ki je pod njegovim vodstvom zastopala Avstralijo na svetovnem prvenstvu v Novi Gorici v Sloveniji, letos pa na svetovnem prvenstvu v Italiji, kar je v svetovnem merilu vsekakor velika čast.

BALINARJI TRIGLAVA in DRUGE NOVICE

Balinarji Triglava pridno balinajo. Tudi mladinci s trenerjem Lojzetom Magajna so se vrnili s svetovnega prvenstva v Italiji in priznati moramo, da se niso preveč postavili. Balinanje v Evropi je resna zadeva in ne eno do dve uri na teden, kot si lahko privoščijo mladinci v Avstraliji. Kruta usoda jim je tudi izžrebala za nasprotnike v prvem krogu dve najmočnejši balinarski državi na svetu, Hrvaško in Italijo, katere mladinci so na tem tekmovanju celo postavili nov svetovni rekord v hitrostnem zbijanju v dvojkah. Upajmo, da bo drugo leto boljše!

Spet smo nazaj pri našem osnovnem cilju: Združevati naše Slovence v prijetnem športu in oddihu med prijatelji. Balina se ponavadi kar dvakrat na teden, ob sredah in nedeljah popoldne. Balinanje v nedeljo odpade samo, kadar je kak drug pomemben dogodek, kot je na primer redni mesečni ples, kar je ponavadi vsako tretjo nedeljo v mesecu, ali pa kaj drugega takega, kot je bilo slavje 80. rojstnega dne našega starega člana **DANILA ŠAJNA (*fotografija na zadnji notranji strani ovitka - stran 47).***

Danilovi otroci in žena Sofija so mu pripravili prijetno presenečenje in so mu za proslavo najeli kar ansambel "The Masters", ki nas je potem celo popoldne zabaval s starimi slovenskimi melodijami. Na staro pesem "Bila sva mlada oba, ko preko mosta sva šla, zdaj pa sva stara in siva sva že..." sta zaplesala solo... Danilo je

bil tudi pokrovitelj balinarskega tekmovanja za pokal očetovskega dne, na katerem sta zmagala Rudi Gerdevič in Lojze Lever s pomočjo balinarke Susan Olsen.
Klub je imel poleg rednega vsakodnevnega poslovanja tudi veliko obiskovalcev. Tako so prišli na povabilo predsednika Petra Kropeja na poslovilno kosilo s patrom Darkom tudi gospod Vlado Bizjak z bogoslovcem Sebastijanom Kristovičem in pedagoginjo dr. Zdenko Zalokar-Divjak. Skupinica je skoraj obkrožila Avstralijo, najeli so avto v Sydneyu in potem potovali preko Melbourna v Adelaide, od tam do Ayers Rock, Alice Springs, Darwin, Kakadoo, Cairns, Brisbane in nazaj v Sydney. Gospod Vlado je povedal, da so na vse napravili izredno prijeten vtis lepota in raznolikost narave in prijaznost in sproščenost ljudi, ne glede na poreklo, čeprav so povsod povsem nepričakovano našli tudi kakega Slovenca. *(Njihova fotografija je bila objavljena v septembrskih Mislih na strani 16).*
V času mladinskega koncerta v verskem in kulturnem središču Merrylands so nas obiskali tudi prijatelji iz Melbourna, kar cel avtobus jih je prišlo na večerjo v naš klub v petek, 29. septembra. In prvo vprašanje, ki smo ga slišali, je bilo: “Kdaj pridete v Melbourne z novo igro…?” Odgovor je seveda bil: “Kakor hitro bomo mogli!”
Mala dvoranica nad stopnicami, kjer imamo ponavadi Tai Chi, je pogosto popoldne in zvečer zavzeta s konferencami, predavanji ali manjšimi proslavami s pojedino, kot so krsti, rojstni dnevi, s praznovanjem birme ali prvega obhajila in podobno. Vsak petek zvečer igra za zabavo in ples manjša glasbena skupina, ki postaja vse bolj priljubljena, člani pa bodo prav gotovo še bolj veseli nedeljske večerje, ko bodo lahko plačali eno večerjo in dobili drugo zastonj.

Dragi člani slovenske skupnosti sv. Rafaela!
Želim Vam obilo Božjega blagoslova! Pišem v angleščini, da ne bo toliko napak v slovenščini. Pošiljam Vam kratek pozdrav in Vas obenem povabim na slovesnost redovne preobleke. Če ste na tej (severni) strani sveta, ste dobrodošli!
Skupnost schoenstadstega gibanja v Sloveniji je sicer majhna, vendar sem danes zvedela, da bo duhovnik, ki je duhovni vodja skupnosti, pripeljal s seboj dve družini (ki ju jaz ne poznam). To je še en dokaz, da so Slovenci navzoči tukaj v gibanju, kljub temu, da smo majhen narod. Na številnih procesijah in ob raznih prireditvah sem nosila slovensko zastavo in upam, da bom lahko vključila nekaj slovenskega pri sv. maši, ki bo v nedeljo, 29.10.2006.
Iskrena hvala vsem, ki so se udeleležili poslovilnega srečanja na Mount Schoenstadtu, tistim, ki so peli pri sv. maši »Marija, skoz’ življenje« - to je bilo nekaj najlepšega! Najlepša hvala! Bog Vas blagoslovi, Vaša Julie.
»Naj vas tisti, ki neprestano služijo v nebesih, obvarujejo vsakega zla na svetu.
Pod skrbnim varstvom angelov naj napredujemo na poti odrešenja.«
29.9.2006, na praznik nadangelov sv. Mihaela, Gabrijela in Rafaela
JULIE BRCAR
OD 29.10.2006 bo njen naslov: NOVIZIATHAUS, Berg Schoenstadt 4, DE – 56179 VALLENDAR

Slavje zakonskih jubilantov v Merrylandsu.

O, če bi vsi Slovenci mislili kot jaz!

Spoštovani urednik,
samo nekaj misli o nas za Misli. Če se Vam zdi prav, jih prosim objavite. Pozdrav, Cilka.

O, če bi vsi Slovenci mislili kot jaz!
O, če bi vsi Slovenci dali mi svoj glas!
O, kakšen glas imeli bi Slovenci!

Helena Leber piše v Mislih (sept. 2006, stran 27): »Živimo v svetu, kjer vsak po svoje misli in načrtuje.«
Seveda je res, Helena, s tem imamo vsi probleme, posebno Slovenci. Vsi smo rojeni egocentrični; vsak otrok je prepričan, da je središče sveta. Otroci vedno prosijo: Mene poslušaj, mene glej; otroci se skušajo uveljaviti; hočejo da se jih upošteva, prepozna njihove sposobnosti, da se jih občuduje, nagradi in ljubi. Otrok hoče biti občudovan najprej od staršev in kasneje od vrstnikov.
Tako kot drugi so tudi moji starši mene nenehno spodbujali k samo uveljavljanju in vzklikali: Glej jo no, je že odprla oči; glej, kako se smeji; glej, kako dviga glavico, že kobaca, že se na noge postavlja, že nekaj hoče povedati. Vsa ta ljubezen staršev, vsa ta priznanja otroku so seveda nujna hrana za spoznavanje in utrjevanje jaza. Vsi se radi spominjamo dni, ko smo bili središče pozornosti. Seveda so mnogi kasneje mnogokrat množično preklicali to moje samozavedanje kot neopravičljivo in zmotno. Seveda je bilo moje prepričanje v lastno mišljenje resno zmanjšano in sem se počasi morala prilagoditi dejstvu, da imajo drugi tudi mnenja in da jih ponujajo okrog bolj ali manj nasilno.
Osebno se počutim krivo, čim kaj po svoje napravim. In zakaj nisi mene vprašala in poslušala, pravijo tisti, ki mislijo, da bi se jih moralo poslušati in ubogati. Le zakaj si tako butasta, da ne vidiš tega, kar je meni čisto jasno, pravijo. Po svoje delati in misliti, je proti njihovim predpisom. Če kaj ne vem, naj vprašam.
Egoizem, poudarjanje samega sebe, sebično zadovoljevanje svojih potreb, pogosto gledamo kot negativne lastnosti ljudi; naši bližnji ponavadi hitro poskrbijo, da se ne rinemo naprej in ne zahtevamo preveč pozornosti zase. Prepričajo nas, da je grdo in sebično govoriti o sebi in se ponujati za vodstvo. Lepo je dati besedo in prednost drugim - NJIM. Postane nas sram prirojene želje in potrebe po uveljavljanju.
V vsakem človeku živi otrok, ki čuti potrebo, da izrazi sebe. Odrasli hočemo, da nas vedno več ljudi posluša, gleda in občuduje. Hočemo pritegniti ljudi za seboj. Večna borba za prvenstvo sčasoma postane prenaporna za večino, zato se nekateri manj energični predamo, vržemo puško v koruzo in stopimo za zastavo; preslabotni ali preleni pustimo vodstvo tistim, ki so pridni, sposobni, energični in požrtvovalni. Rahlo nas je tudi sram, ko nam drugi povedo, da smo sebični, častihlepni, prevzetni, požrešni in nepravični. Ni nam prijetno, ko nas ljudje zmerjajo z egoisti, ko nam očitajo, da samo o sebi govorimo in hočemo vso pozornost in občudovanje zase. Odrasli ljudje smo se naučili skrivati svoj ego, ker so nas dobronamerni nadrejeni prepričali, da je tako boljše za mir v hiši in domovini. V miru človek boljše spi.
Res je tudi, da pogosto tarnamo, če nihče nič ne ukrene glede napak v družbi. Večkrat se sliši izgovor: Kaj pa jaz morem; jaz sem nič, sem samo številka, kaplja v morju. Edino trmasti egoisti si vzamejo čas, da skušajo po svojih močeh usmerjati družbo v pravo smer. Seveda te egoiste vsi kritiziramo, če potem ne gre vse kot gladko namazano.
Vsi imamo korist od uspehov naših vrstnikov, vendar nas rahlo peče, da so oni uspeli. Težko je s polnim srcem ploskati tujim uspehom, še posebno, če so ti ljudje na drugi strani. Bolj naravno je ploskati tistim, ki podpirajo in zagovarjajo naše mišljenje in načrte. Prej ali slej se moramo vsi sprijazniti z dejstvom, da tudi drugi včasih pametno mislijo; da njihova mnenja niso popolnoma nora; da imajo njihova prepričanja neko podlago in da njihov način življenja ni popolnoma zgrešen. Nekateri prej ali slej celo sprejmemo neprijetno dejstvo, da imajo drugi včasih bolj prav, da so bolj pridni, lepi in pametni. Nekateri včasih celo priznamo, da nismo imeli prav. V redkih primerih se zgodi, da se nekateri celo opravičimo za svoje zmote. Če nam je ego kdaj nagajal, so nas nadrejeni ali podplačali, da se ga znebimo ali pa so nas kaznovali, če se ga nismo mogli otresti.
Naši bližnji in ljubljeni so nas postopoma prisilili, da si z njimi delimo dobrine in pozornost publike, vendar nikomur ni čisto naravno, da bi si delil življenjsko prizorišče z drugimi; skrb za druge je priučena stvar. Ta naučena karakteristika je težko sprejemljiva posebno za nas, avstralske Slovence. Saj smo vendar pobegnili od diktature, da bomo lahko sami diktirali. Priseljenci smo ljudje, ki se nismo sprijaznili z razmerami doma. Ker nam niso dovolili uveljaviti svojega prepričanja, smo bežali drugam.
Egoizem je bila gonilna sila, ki je silila v svet tiste, ki nismo sprejeli svojega naravnega družbenega okolja, nismo se hoteli ravnati po načrtih domačega družbenega reda; egoizem nas je prisilil, da smo zapustili znano in ljubljeno in odšli v neznano in neljubljeno. Če to ni bil ravno osebni egoizem, smo pa sledili tistim, ki so nas prepričali, da je tako prav.
Mogoče pa ta egoizem ni tako negativna lastnost?!
Amerika in Avstralija sta postali uspešni državi prav zaradi egoizma: Priseljenci so prinesli močan navdih

in energijo, ki se je hotela boriti za prvenstvo in dobrine. Vsi smo bili deležni teh dobrin in te borbe. Ti posamezni egoisti so ostali nepremagljivi; žrtvovali so mnogo časa in energije za vodstvo nas, ki se nismo hoteli mučiti z vodstvom. Ko gledamo okrog, vidimo, da so ravno ti vztrajni ljudje dosegli največ za dobro nas vseh. Mogoče so stare domovine z izseljenci izgubile tudi dragoceno vidnost, duha in energijo.

Seveda nismo takšni samo Slovenci. V vsaki družbi so vztrajni delavci, ki se žrtvujejo za dobro svoje družbe. Te ljudi drugi kritiziramo. Posebno v malem kraju, kot je Lightning Ridge, kjer egoisti petdesetih narodnosti hočejo živeti, kot njim paše, saj je glavna privlačnost kraja prav v tem, da si tu sam svoj gospodar in priseljenci so to želeli v večji meri kot domačini. Seveda nam Avstralci niso hoteli slediti in nas podpreti, vsaj na začetku ne. Iskali smo druge Slovence, da bi se pred njimi pokazali. Trudili smo se, prepričevali eden drugega, prisiljevali in izsiljevali; celo izločili smo iz družbe tiste, ki se niso dali prepričati. Preživeli smo in radi se s hvaležnostjo spominjamo vseh srečanj, doživetij in prireditev, ki so jih s svojo vztrajnostjo in pridnostjo omogočili tisti, ki smo jih vedno kritizirali.

Cilka Žagar
PO Box 175, Lightning Ridge NSW 2834
Telefon: 02 6829 0633, E-mail: cilka@bigpond.com

ENKRATNA DOŽIVETJA V SLOVENIJI

Ne dolgo tega sem poslušala slovensko radijsko oddajo, pogovor z Lentijem Lenkom, ki se je pred kratkim vrnil z enoletnega bivanja v Sloveniji. Lenti, vem, da si imel nekaj sitnosti po uradih, saj to se marsikomu dogaja, tudi sama sem doživela nekaj podobnega v času svojega bivanja tam. Zelo prav si povedal. Ljudje na položajih so, kakor bi se zdelo, brez pravih kvalifikacij, ne vedo eden za drugega, kaj in kako dela. Prav gotovo so res po 15 let na službenih položajih, pa tudi po 30 let, ko so prišli do položaja samo preko poznanstev, kar je velika pomanjkljivost in so mnogi brez prave prijaznosti. Prav prijaznosti sem zelo pogrešala na slovenskih uradih. Doma rečejo, da če imaš dobrega botra, vse dosežeš. Tako je in škoda, da se v tej prelepi Sloveniji nimaš kam pritožiti. Je pa tam dosti, dosti podobnih osebnosti, ki nas imajo za bedake.

Naj opišem svojo izkušnjo. V Ljubljani sem na Zavodu za socialno in pokojninsko zavarovanje zaprosila, da mi nakažejo mojo skromno vsoto zaslužene pokojnine v Sloveniji, na mojo bančno poslovalnico tukaj v Geelong, kjer živim, ne pa v Sydney. To sem zaprosila v slovenščini in angleščini. Ponavljala sem to vsak mesec posebej in to sedemkrat, torej sedem mesecev. Nobene spremembe, niti da bi me obvestili z eno samo pisno vrstico. Sedaj sem bila za kratek čas na obisku v Sloveniji. Obrnila sem se na človeka, za katerega sem mislila, da mi bo pomagal rešiti to zadevo. In res, samo po dveh telefonskih razgovorih je bila zadeva rešena. Za moje dopise ni vedel tam nihče. Iz tega je razvidno, da je šla vsaka moja pošta iz Avstralije tam v koš. Zakaj je bilo pa tam vse tako hitro urejeno? Človek, ki mi je pomagal, je na uradu osebno poznal uradnico, ki je vse takoj uredila. Tako torej je, če koga poznaš, ne pa kaj znaš! Pa sem mu rekla: »Glej, to je bila tako majhna usluga, šlo je brez kakršnih koli težav. Kaj res ne bi mogli to prej urediti ali mi sporočiti?« »Zakaj pa bi«, pravi, »saj ima ona samo mesečno plačo.« Ko bi bila vsaj povabljena na kavo ali še bolje na kosilo ali pa bi kaj primaknili v kuverti, potem bi bila zadeva rešena. No, tako se je včasih dogajalo, se dogaja in se bo verjetno še tudi v prihodnje. Glava te zaboli, ko iščeš kakšen dokument, še posebej v mesecu avgustu, ko je vse na dopustih in lahko hodiš trkat od vrat do vrat.

Imam pa tudi dosti lepih spominov na Slovenijo, ki nosi v sebi nepopisno lepe vrline, ki jih moraš doživeti. Obiskala sem veliko lepih krajev, srečala dosti prijaznih ljudi, šolskih prijateljev in znancev, ki so se mi vtisnili z izredno lepimi spomini. Poiskala sem učiteljico, ki me je poučevala v prvih razredih osnovne šole. Sedaj je stara 80 let. Takoj me je spoznala – neverjeten spomin in prijaznost! V Kopru sem se srečala z ustanoviteljem in dolgoletnim urednikom Ognjišča, očetom Francem Boletom. Zelo preprost in prijazen je. Podaril mi je knjigo Žena z zaprtimi očmi. Priporočila bi jo v branje vsakomur. V pisarno je vstopil duhovnik magister Božo Rustja.

Ema Bole Kosmina (na sredini) s svojimi tremi sestrami in bratom.

Tudi on piše v Ognjišče. Zelo prijazna osebnost je. Na trgu Brolo, kjer je stolnica, je danes drugače, kot je bilo v mojih časih. Tam sem hodila zadnjikrat, ko sem bila stara 13 let. Z mojo sosedo, šolsko prijateljico, sva šli obiskat vsaka svojo mamo. Bili sta zaprti v koprskih zaporih, tam dol na kraju ob morju. Pihalo je, zeblo naju je. Po poti sva se pogovarjali, kaj bova rekli stražarju, da bi mami čim prej spustili domov. Osem mater in mojo najstarejšo sestro so takrat zaprli, ker sta moja brata in sestra pobegnili čez mejo in tudi več drugih fantov iz vasi Hrenovice pri Postojni – to je moja rojstna vas. Ko sva se vračali z obiska, sva obiskali še cerkev. Bilo je že pozno popoldne, lačni sva bili, v torbicah sva imeli nekaj za pojesti. To sva poglodali in jokali, še avtobus bi kmalu zamudili. Naš ata je bil že močno zaznamovan z boleznijo (tromboza). Doma smo bili trije majhni otroci in sploh ne vem, kako smo se sami rihtali v času mamine odsotnosti. Bil je zimski čas. Tako je bilo takrat, a to ni pravljica.

Letos sem šla tudi na Kostanjevico – Kapelo v Novi Gorici, pa na Sveto Goro, ki se ponaša z lepim razgledom daleč naokrog. Sveto mašo tam je daroval p. Bernard Goličnik. Na Brezje sem romala s svojimi tremi sestrami, tam sem bila zadnjič pred 27 leti. Cerkev je bila prenapolnjena; čudovito vzdušje. Starejši govornik nas je pozdravil v treh jezikih, da me je do solz ganilo.

Ne smem pa mimo omembe moje farne cerkve sv. Martina, ki je vsa prenovljena, zunaj in znotraj. Tudi zvonik je ves prenovljen in se lepo vidi že od daleč. Ob cerkvi je kapela s kipom Matere Božje, tudi vsa prenovljena. Tamkajšnji dolgoletni dekan Svetko Gregorič, dober pridigar in zgodovinar, je na vse to zelo ponosen. Imajo tudi zelo dober pevski zbor, ki ga ni takega daleč naokoli. Zelo so složni in vadijo redno vsak teden. Dobri basisti in še boljši tenoristi; si kar mislim, kako lepo mora biti tam petje za božič. Ganjena sem bila do solz, ko sem prvič po tolikih letih prestopila prag moje farne cerkve. Ko je to bilo zadnjič, je bila mama še živa. Usedla sem se prav na tisto mesto v klopi, kjer je mama imela svoj sedež.

Dnevi so se hitro iztekali, bili so prekratki, noči še krajše. Obiskala sem grobove pokojnih staršev, brata, sorodnikov, prijateljev. Prehodila sem vse naše parcele, poti, sedaj že zaraščene, kjer je ostalo toliko spominov iz mladih dni, ko so bili pokojni starši še živi.

Srečanja s svojci so bila zelo ganljiva, saj skoraj niso mogli verjeti, da sem res doma, ker sem jih z obiskom presenetila. To je bilo solz veselja! Težko pa je bilo slovo, ko smo si segali roke v pozdrav z mislijo: Bog ve, če se še kdaj snidemo?!

Lepa Primorska, ki pomladi cveti, jeseni rodi in pozimi zaspi!

Pa lepa tudi podnanoška in hrenovška ravan, ki otroške spomine deli.

Prelepa je Slovenija vsa, a blažena Avstralija. Rodila mi otroka dva, to moje je bogastvo, in v večni dom sprejela je pokojnega moža.

Vsem bralcem Misli iskren pozdrav!

Ema Bole-Kosmina
Geelong VIC, 27.09.2006

VELEPOSLANIŠTVO RS
obvešča, da bodo KONZULARNE URE:

V mesecu NOVEMBRU 2006: S Y D N E Y : V nedeljo, 26. novembra 2006, od 12.00 do 16.00 ure v Slovenskem društvu Sydney, (Slovenian Association Sydney), 2-10 Elizabeth Street, Wetherill Park NSW 2164.

V mesecu DECEMBRU 2006: P E R T H : V nedeljo, 3. decembra 2006, od 14.00 do 16.00 ure v Slovenskem klubu Perth, (Slovenian Club Perth Inc.), 6/225 Beechboard Road, Embleton WA 6062.

M E L B O U R N E: V soboto, 16. decembra 2006, od 10.00 do 13.00 ure pri verskem središču S**v. Cirila in Metoda,** (Sts. Cyril & Methodius Slovenian Mission), Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101.

S Y D N E Y: V nedeljo, 17. decembra 2006, od 11.30 do 13.30 ure pri verskem središču Sv. Rafaela**,** (St. Raphael's Slovenian Mission), 313 Merrylands Road, Merrylands NSW 2160.

vca@mzz-dkp.gov.si

Več informacij in koristnih napotkov lahko najdete tudi sledeči spletni strani: **www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/**

IŠČEMO IN POIZVEDUJEMO

Poizvedba se opravlja na prošnjo Vlada Casarja iz Slovenije, gre pa za sledečo osebo: **ZOLTAN ŽIŠKO,** rojen 18.11.1924 v Peskovcih v Sloveniji. V Avstralijo je odšel po drugi svetovni vojni, med drugim pa bi naj živel tudi na naslednjih dveh naslovih: Loco Depot, Geelong West, VIC ter RLYS Hostel, Melbourne I.3, VIC (poizvedba se opravlja zaradi ureditve dediščinskih zadev v Sloveniji).

FRANC (Maksimiljan) FORJAN, rojen 28.12.1940 v Braunschweigu, (poizvedba se opravlja na prošnjo sodišča v Mariboru v zapuščinski zadevi po pokojni Hedviki ROMIH, materi Franca Forjana, rojeni 13.9.1920, z dekliškim priimkom Forjan, ki je umrla 11.12.2004).

Morda kdo ve za **VINKA KOVAČIČA**, rojen je bil leta 1927. Leta 1951 ali 1952 je odšel iz Ljubljane v Avstrijo in od tam v Melbourne k svojemu bratu, ki je že živel tam. V Avstraliji se je baje poročil s Poljakinjo in tudi spremenil svoje ime in priimek.

SLOMŠKOVA NADŠKOFIJA. Letos smo Slomškovo nedeljo obhajali prav na njegov god, 24. septembra. Praznovanje je bilo najbolj slovesno v mariborski stolnici, kjer je bila zunanja slovesnost ob vzpostavitvi nove nadškofije in metropolije, ki jo je papež Benedikt XVI. razglasil 7. aprila. Obenem je apostolski nuncij Santos Abril y Castelló ordinarija Franca Krambergerja umestil za nadškofa in metropolita. Slovesnost se je začela z molitveno uro za Slomškovo kanonizacijo in za edinost Cerkve. Sledila je praznična sveta maša, pri kateri se je zbralo petnajst škofov in nadškofov ter sto devetdeset duhovnikov. Apostolski nuncij je najprej prebral papeževo listino o razglasitvi nadškofije in metropolije, zatem pa umestil novega nadškofa metropolita, ki je nadaljeval z mašo. Nuncij je v nagovoru po evangeliju med drugim dejal, da je Cerkev v Sloveniji v tem letu doživela zgodovinske spremembe, kakršnih doslej še ni. Ustanovljene so bile tri nove škofije, imenovani trije novi naslovni škofje in posvečena dva škofa. Vrhunec teh dogodkov je razglasitev druge nadškofije v Sloveniji, ki bo odslej, tako kot ljubljanska, tvorila še eno cerkveno pokrajino, še eno versko središče za boljšo poživitev krščanskega življenja. Prenovljena upravna podoba Cerkve v Sloveniji je s slovesnostjo v mariborski stolnici zaživela v polnosti.

POSVETITEV ŠKOFA PETRA ŠTUMPFA. V stolnici sv. Janeza Krstnika v Slomškovem mestu je bil 10. septembra v škofa posvečen Peter Štumpf, doma iz župnije Beltinci v Prekmurju. Papež Benedikt XVI. ga je na praznik Marije Pomočnice kristjanov, 24. maja, imenoval za mariborskega pomožnega škofa. Ob imenovanju je bil župnik in dekan v salezijanski župniji Ljubljana – Rakovnik, kjer je znana božjepotna cerkev Marije Pomočnice. Tudi zato si je za svoje geslo izbral besede “S teboj mati Marija!” Novega škofa je posvetil mariborski nadškof metropolit Franc Kramberger, soposvečevalca pa sta bila celjski škof Anton Stres ter murskosoboški škof Marjan Turnšek. Nadškof Kramberger je v homiliji predstavil škofovsko službo, zatem pa novega sodelavca nagovoril takole: “... Sedaj te, dragi sobrat, naš novi pomožni škof Peter, vabim - pridi, da bova skupaj orala eno brazdo na veliki Božji njivi, skupaj z dosedanjim pomožnim škofom Jožefom. Pristopi, da bova obdelovala eno vrsto, Slomškovo vrsto v Božjem vinogradu, v Cerkvi na Slovenskem. Vabim te, da z današnjo posvetitvijo stopiš med nas, slovenske škofe, in si z nami: Kristusov učenec, njegova priča, oznanjevalec evangelija, posvečevalec ljudi, dobri pastir in služabnik!” Škof Peter Štumpf je v minulih tednih sprejel tudi več služb v sklopu slovenske škofovske konference. Za rojake na tujem je najbolj razveseljivo to, da je prevzel pastoralno skrb za Slovence po svetu. Po imenovanju Alojza Urana za ljubljanskega nadškofa metropolita oktobra 2004 namreč niso imeli škofa, ki bi bil odgovoren zanje.

SPOMINSKA SLOVESNOST NA TEHARJAH. Kot je že v navadi, je bila prvo nedeljo v oktobru na prostoru nekdanjega teharskega taborišča v Bukovžlaku slovesnost v spomin na zaprte domobrance in njihove civilne spremljevalce. Na ta kraj je revolucionarna oblast konec maja in v juniju 1945 privedla več kot pet tisoč ujetnikov, ki so bili v naslednjih dnevih in tednih pobiti. Slovesnost se je začela s sveto mašo za pokojne, ki jo je daroval škof Anton Stres, tokrat prvič kot ordinarij nove celjske škofije. Škof Stres je svoji pridigi izhajal iz Jezusovih besed v evangeliju, da ni nič zakritega, kar se ne bo razodelo in skritega, kar se ne bo spoznalo. Zatem je opozoril na stotine prikritih grobišč, ki so posejana po vsej Sloveniji in v katerih ležijo žrtve komunističnega oziroma revolucionarnega nasilja. O tem je med drugim dejal: “Zaradi naše odgovornosti za sedanjost in prihodnost, moralne zavesti in dovzetnosti za to, kar je prav in kar ni prav, se ne smemo notranje sprijazniti s preteklimi zločini. Naša naloga je, da pridemo do dna; ne samo do dna prepadov in brezen, iz katerih še danes prinašajo raziskovalci na dan otipljive dokaze nasilja in bratomornega zločina. Naša naloga je, da pridemo do dna zločina samega, da ga v celoti zavržemo, da pridemo torej do dna moralne odgovornosti in tistih, ki to odgovornost nosijo...”

TOROŠEV SIMPOZIJ V RIMU. V papeškem zavodu Slovenik v Rimu je bil drugi teden v septembru znanstveni simpozij o duhovniku in apostolskem administratorju Mihaelu Torošu (1884 – 1963). Pripravila sta ga Slovenska teološka akademija in Inštitut za cerkveno zgodovino pri Teološki fakulteti v Ljubljani. Na njem so zgodovinarji, teologi in drugi strokovnjaki osvetlili življenje in delo moža, ki je v težkih povojnih letih vodil cerkveno upravo na tistem delu Slovenije, ki je danes združen v koprski škofiji. O njem bi v nekaj vrstah lahko povedali, da je bil doma iz Medane. Teologijo je študiral v Gorici, kjer je bil 1909 posvečen v duhovnika. Na Dunaju je študiral civilno pravo, v Rimu pa cerkveno pravo in ga končal z doktoratom na papeški univerzi Gregoriana. Od leta 1921 je predaval cerkveno pravo, zgodovino in pastoralno teologijo v goriškem bogoslovju. V tridesetih letih je vodil cerkveno sodišče v Gorici. Bil je tudi škofov svetovalec. Zavzemal se je za narodnostne pravice Slovencev pod fašizmom. Papež Pij XII. ga je leta 1947 imenoval za apostolskega administratorja poreško-puljske škofije, naslednje leto pa še za administratorja slovenskega dela goriške nadškofije. Prvi službi se je po treh letih odpovedal. Zato pa je bil od leta 1955 do 1961 še apostolski administrator

slovenskega dela tržaško-koprske škofije. Za sedež administrature si je izbral frančiškanski samostan na Kapeli nad Novo Gorico; tam je ostal tudi po upokojitvi in 29. decembra 1963 prestopil prag večnosti. Mihael Toroš si je v težkih povojnih razmerah prizadeval za dobre odnose med Cerkvijo in državo. Tudi zato mu je uspelo leta 1952 ustanoviti malo semenišče in zatem še škofijsko klasično gimnazijo v Vipavi. Poleg tega je leta 1952 ustanovil verski list Družina in izdal molitvenik V občestvu združeni.

ŠKOFIJSKI ZAVOD FRIDERIKA BARAGA. Nekdanji samostan sester noterdamk v Šmihelu pri Novem mestu, ki ga je povojna oblast nacionalizirala, postaja nepogrešljivo duhovno središče novomeške škofije. Šolske sestre de Notre Dame so svojo hišo, kjer so imele pred vojno zasebno dekliško šolo, 6. oktobra podarile škofiji. Večji del mogočne stavbe, ki je desetletja po vojni propadala, čaka na obnovo. Doslej so obnovili le nekaj prostorov, ki jih je škof Glavan na slovesnosti izročitve hiše škofiji blagoslovil. V njih trenutno domuje Škofijska Karitas, orglarska šola ter katehetsko pastoralna šola. Na škofiji upajo, da bodo v novem zavodu Friderika Ireneja Baraga kmalu našle svoj prostor še druge nepogrešljive škofijske ustanove.

PRIKLJUČITEV PRIMORSKE. Letošnja državna proslava ob dnevu vrnitve Primorske k matični domovini je bila pri nedokončanem spomeniku braniteljem slovenske meje na Cerju nad Mirnom. Praznik kot spomin na 15. september 1947, dan uveljavitve mirovne pogodbe, s katero je morala Italija Jugoslaviji odstopiti velik del ozemelj, ki jih je dobila po prvi svetovni vojni, smo letos obhajali drugič. Slavnostni govornik, predsednik vlade Janez Janša, je med drugim opozoril na zasluge Primorske za slovenski narod. Po njegovih besedah ima ta naša pokrajina izjemne zasluge, da so Slovenci v gospodarskem in duhovnem pogledu znali ne le obdržati stik z razvitejšim in zahtevnejšim evropskim okoljem, ampak se vanj tudi vključevati. Izguba Primorske po prvi svetovni vojni je bila zato za vse Slovence strahotna. Nagovoru je sledil kulturni program z naslovom Viharju kljubujem, ostanem!

LOKALNE VOLITVE 2006. Na tokratnih lokalnih volitvah, ki so bile 22. oktobra, se je v 210 slovenskih občinah za županско mesto potegovalo 820 kandidatov in kandidatk. Že nekaj tednov pred volitvami so bili znani župani petnajstih občin, saj so bili edini kandidati za ta položaj, za njihovo izvolitev pa je zadostoval že en glas podpore. Za 3382 mest v občinskih svetih pa se je pomerilo kar 25.240 kandidatov. Svoje predstavnike v občinske svete so volili tudi pripadniki romske ter madžarske in italijanske narodnostne skupnosti. Romi imajo svoje predstavnike v devetnajstih občinah, Madžari v petih, Italijani pa v treh.

IZKOPAVANJA PRI KONFINU. Vladna komisija za prikrita grobišča je 25. septembra predstavila dosedanje delo komisije. Ob tej priložnosti je predstavila izkop posmrtnih ostankov iz prikritega grobišča v Kočevskem Rogu. Gre za grobišče v Breznu pri Konfinu, kjer so jamarji v prvi polovici avgusta iz jame odstranili več kot trideset kubičnih metrov skal, lesa in blata. S tem so prišli do dna brezna, ki ga pokrivajo posmrtni ostanki umorjenih vojnih ujetnikov, ranjencev, bolnikov in invalidov. Gre skoraj gotovo za 88 žrtev, ki so bile junija 1945 odpeljane iz centralnih zaporov. O tem transportu se je ohranil poimenski seznam vseh žrtev, med katerimi je bilo šestdeset ranjencev. Konfin je zaenkrat tudi edino grobišče, kjer je znana identiteta vseh pobitih. Dan po predstavitvi izkopavanj, je ribniški dekan ob breznu opravil molitve za rajne.

KONFERENCA SLOVENSKIH GLASBENIKOV. V organizaciji Svetovnega slovenskega kongresa in ob sodelovanju nekaterih glasbenih ustanov je od 13. do 15. septembra na Goriškem potekala Prva konferenca slovenskih glasbenikov iz sveta in Slovenije. Na njej je sodelovalo več kot sto štirideset glasbenih ustvarjalcev, poustvarjalcev in pedagogov. Prisluhnili so lahko številnim predavanjem; še važnejše pa je bilo medsebojno spoznavanje, izmenjava izkušenj in povezovanje glasbenikov iz domovine, zamejstva in izseljenstva. Strinjali so se, da je glasba eno izmed najpomembnejših izraznih sredstev slovenske identitete v tujini. Povsod, kjer se srečujejo rojaki, tam je doma tudi slovenska pesem. Srečanje so sklenili s koncertom samospevov Marka in Bernarde Fink, ki je sovpadal z letošnjimi Kogojevimi dnevi v Kanalu ob Soči.

REDOVNIŠKI DAN. V Ilirski Bistrici je bil 20. septembra že 32. vseslovenski redovniški dan. Vseh šest škofij ima trenutno tisoč sedeminsedemdeset redovnic in redovnikov. Na njihovem tradicionalnem dnevu se jih je zbrala dobra četrtina. Pridružila sta se jim tudi oba nadškofa in nekateri škofje. Redovniški dan, ki je potekal pod geslom “Pojdite na razpotja”, se je začel s sveto mašo. Zbrane je po evangeliju nagovoril koprski ordinarij škof Metod Pirih. V imenu Cerkve se jim je zahvalil za njihovo pričevanje. Priporočil jim je, naj še naprej zaupajo v moč poslanstva, naj z Jezusom živijo v osebnem in prijateljskem odnosu, prav tako pa naj se tudi zavedajo pomena redovniškega občestva.

PINO MLAKAR SE JE POSLOVIL. V rodnem Novem mestu je v noči na 1. oktober v stotem letu starosti umrl baletni koreograf in plesalec ter pedagog Pino Mlakar. Šest let po smrti žene, s katero je bil od leta 1927 povezan v zakonu in poklicu, je spet skupaj z njo. Plesni par Pino in Pia (Marie Luise Scholz iz Hamburga) sta že med obema vojnama zaslovela s samostojnimi baletnimi predstavami, po vojni pa sta postala nepogrešljivi zvezdi na evropskih baletnih odrih. Obenem sta postavila temelje ljubljanskega baleta in ustanovila slovensko državno baletno šolo. Od pokojnega Pina so se s pogrebno mašo poslovili v kapiteljski cerkvi v Novem mestu, kamor je kot prepričan kristjan redno zahajal.

Matica pokojnih
od novembra 2005 do 20. oktobra 2006

VICTORIA IN TASMANIA

MILAN RENKO
r. – star 70 let
+ 10.11.2005 Melbourne VIC
JOHN (JAN) DONOVAL
r. 30.09.1914 Banjska Bistrica, Slovaška
+ 22.11.2005 North Balwyn VIC
MARTIN ŠIRCA
r. 11.06.1924 Col nad Ajdovščino
+ 23.11.2005 Dandenong VIC
FRANCO ANTONICH
r. 17.09.1927 Šibenik, Hrvaška
+ 04.12.2005 Broadmedows VIC
JOHN KAVČIČ (KOVAČ)
r. 15.10.1955 Melbourne VIC
+ 08.12.2005 Melbourne VIC
IVAN (JANEZ) DOLENC
r. 06.07.1925 Sajevče pri Postojni
+ 13.12.2005 Doncaster East
RIHARD (RICCARDO) FAGANEL
r. 03.04.1923 Vrtojba
+ 20.12.2005 Footscray VIC
ALOJZIJA KOSARI roj. KOLARIČ
r. 17.06.1941 Juršinci pri Ptuju
+ 11.12.2005 Melbourne VIC
KAZIMIR MIRKO JURŠAK
r. 10.4.1939 Dragatuš v Beli Krajini
+ 30.12.2005 Colac VIC
MARIJA PAUNIČ roj. GERIČ
r. 30.11.1920 Gornja Bistrica
+ 02.01.2006 Kew VIC
MILENA BRGOČ roj. ZADEL
r. 16.03.1943 Št.Peter – Pivka
+ 07.01.2006 Clayton VIC
ROZI SELJAK roj. BEVČIČ
r. 29.03.1925 Kojsko v Goriških Brdih
+ 08.01.2006 Melbourne VIC
ANICA ZALAR (por. Dernič)
r. 16.05.1913 Osredek pri Cerknici
+ 16.01.2006 Kew VIC
ROZALIJA GREGORIČ (GREGORČIČ) roj. NAPOTNIK
r. 13.09.1921 Šoštanj
+ 21.01.2006 Kew VIC
ANTON KRISTIAN SKOK
r. 25.12.1936 Mereče pri Ilir. Bistrici
+ 31.01.2006 Footscray VIC
DRAGICA KONEČNIK
r. ?
+ 31.01.2006 Wodonga VIC
ZDRAVKO (VAL) KOLAVČIČ
r. 01.07.1918 Miren pri Gorici
+ 01.02.2006 Melbourne VIC
FELIKS KOŠIR (Koshir)
r. 25.05.1919 Trst
+ 25.02.2006 Frankston VIC
JULIJANA RAZBORŠEK roj. BARIČ
r. 10.09.1925 Radenci
+01.03.2006 Melbourne VIC
FRANC GRLJ
r. 12.12.1927 Velika Bukovica
+ 10.03.2006 Melbourne VIC
JOŽEFA KLEMENČIČ r. Zamernik
r. 15.03.1937 Celje
+ 19.03.2006 St. Albans VIC
NADA VOVK
r.
+ februarja 2006, Hobart TAS
PEPI VOVK
r.
+ marca 2006, Hobart TAS
AMALIJA (LJUBA) VIHTELIČ r. HRVATIN
r. 29.06.1934 Trpčane, II. Bistrica
+ 03.04.2006 Melbourne VIC
AURELIA PIA (ELICA) RIZMAL r. DRAGAR
r. 14.08.1943 Celje
+ 16.04.2006 Kallista VIC
MARJAN NANUT
r. 30.05.1936 Podcerkev pri Starem trgu
+ 09.05.2006 Kew Vic
ANTON KRNEL
r. 29.10.1931 Radohova vas pri Pivki
+ 12.05.2006 Ringwood VIC
EMILIJA (MILA) VADNJAL r. VRANETIČ
r. 27.07.1906 Dolenja vas pri Senožečah
+ 26.05.2006 Kew VIC
ANTON BALOH
r. 13.01.1926 Zabukovica
+ 29.05.2006 Footscray VIC
ŠTEFANIJA KRIŽMANČIČ
r. 14.12.1928 Zagreb
+ 02.06.2006 Melbourne VIC

JOŽE KRMELJ
r. 16.03.1933 Škofja Loka
+ 06.06.2006 Hepburn Springs VIC
FRANČIŠKA URŠIČ r. KENDA
r. 01.03.1913 Most na Soči
+ 12.06.2006 Yarraville VIC
ANTON BARBIŠ
r. 13.05.1933 Šembije pri Il. Bistrici
+ 19.06.2006 Clayton VIC
ALOJZ LAVRIČ
r. 02.12.1927 Loški potok
+ 21.06.2006 Melbourne VIC
ANGELA BIŠČAN r. BRENČIČ
r. 04.09.1932 Podlipa pri Vrhniki
+ 22.06.2006 Melbourne VIC
MARCELA BOLE r. GEC
r. 18.06.1914 Šepulje pri Sežani
+ 28.06.2006 Melbourne VIC
FRANC ŽERJAV
r. 23.12.1919 Pleskovica pri Dutovljah
+ 28.06.2006 Yarraville VIC
JOHAN KLEMENŠEK
r. 14.05.1922 Solčava
+ 28.06.2006 St. Albans VIC
FRANC POZVEK
r. 15.05.1922 Dolnji Slavič na Goričkem
+ 03.07.2006 Glen Waverley VIC
ALOJZ ŠKABAR
r. 19.06.1927 Temnica pri Novi Gorici
+ 06.07.2006 Broadmeadows VIC
SUZANA MATINO r. VADNAL
r. 17.09.1964 Melbourne VIC
+ 10.07.2006 Keilor VIC
ALOJZ VERKO
r. 21.05.1940 Sv. Duh pri Dravogradu
+ 12.07.2006 Melbourne VIC
IVANKA BOBEK r. VRH
r. 30.03.1915 Šembije pri Ilir. Bistrici
+ 13.07.2006 St. Albans VIC
FRANC RAFAEL ROLIH
r. 17.10.1929 Ratečevo Brdo
+ 15.07.2006 Morwell VIC
ANICA ŠIVEC r. ŽUŽEK
r. 12.11.1942 Mali Ločnik pri Turjaku
+ 27.07.2006 St. Albans VIC
MILAN HUDSON (ŠUŠTARČIČ)
r. 16.12.1921 Kregliščе pri Komnu
+ 30.07.2006 Melbourne VIC
ŠTEFKA SMRDEL r. BAJSIČ
r. 25.09.1929 Maribor
+ 29.07.2006 Meadow Hights VIC
STANA KNAFLIČ
r. 06.03.1925
+14.08.2006 Kew VIC
VID MARIĆ
r. 03.02.1933 Banja Luka BiH
+ 23.08.2006 Kew VIC
PAVLA HUMMEL r. ERJAVEC
poznana po priimku **KLEMENČIČ**
r. 26.06.1914 Muta ob Dravi
+ 08.09.2006 Ringwood VIC

JANEZ ŠIVEC
r. 25.12.1940 Ščurkov pri Cerknici
+ 29.08.2006 Coburg VIC
IVO LEBER
r. 27.05.1921 Maribor-Tezno
+ 29.09.2006 Clayton VIC
ROZA STAMENKOVIĆ r. JANEŽ
r. 12.09.1923 Trbovlje
+ 15.09.2006 Caulfield VIC
IVAN VESEL
r. 18.07.1940 Globel pri Sodražici
+ 27.09.2006 v Sloveniji na obisku
ŠTEFAN BATORI
r. 27.12.1927 v Prekmurju
+ 27.08.2006 Avondale Heights VIC
JOŽE ŠTURM
rojen v Senožečah, star 91 let
+ našli mrtvega v začetku okt. 2006

NEW SOUTH WALES IN ACT

JOŽE GRČA
r. 11.2.1925 Štanjel na Krasu
+ 2.10.2005 Castle Hill NSW
STANKO ŽITKO
r. 23.10.1923 Slivje na Primorskem
+ 17.10.2005 Blacktown NSW
ANTON BUCIK
r. 1925 Marijino Celje nad Kanalom
+ 22.10.2005 Penrith NSW
IGOR TRSTENJAK
r. 9.9.1960 Stražišče pri Kranju
+ 27.10.2005 Blacktown NSW
IVAN KOBAL
r. 26.3.1928 Planina pri Ajdovščini
+ 3.11.2005 Dural NSW
MARJETA KODRUN roj. OPEC
r. 27.6.1937 Rakičan v Prekmurju
+ 18.11.2005 The Oaks NSW
FILIP VESENJAK
r. 27.3.1926 Terbegovci
+ 23.12.2005 Warratah, NSW
IVAN KOŽELJ
r. 6.5.1937 Ljubečna pri Celju
+ 30.12.2005 Blacktown, NSW
MARIJA CIZERLE
r. 19.11.1921 Bobovo pri Ponikvi
+ 4.1.2006 Sydney, NSW
IVANKA PERKO
r. 14.5.1932 Ponikva
+ 13.1.2006 Concord, NSW
HERMINA PICHLER
r. 24.10.1911 Mengeš
+ 16.1.2006 Warratah, NSW
EMIL SOSIČ
r. 10.2.1931 Slope
+ 20.1.2006 Thornlegih, NSW
FRANC NUSDORFER
r. 18.7.1933 Vipava
+ 6.2.2006 Westmead, NSW

LJENKO URBANČIČ
r. 19.12.1922 Šabac, Srbija
+ 22.2.2006 Sydney
ZORAN ŽELE
r. 7.2.1919 Trnje pri Pivki
+ 7.3.2006 Merrylands, NSW
VERA GRAJFONER roj. KELENC
r. 20.12.1940 Gor. Bistrica v Prekmurju
+ 6.4.2006 Sydney
MARIJA KOVAČIČ
r. leta 1911 Slovenija
+ 28.4.2006 Wagga Wagga NSW
SLAVKO (STANISLAV) HRAST
r. 5.2.1922 Borjana
+ 7.5.2006 Canberra, ACT
FRANK VALENČIČ
r. 19.4.1939 Mereče pri Il. Bistrici
+ 17.5.2006 Braeside Fairfield, NSW
ALOJZ SEVNIK
r. ?
+ 20.5.2006 Sydney, NSW
BORIS TOPOLOVEC
r. 26.4.1933 Kapele pri Brežicah
+ 23.5.2006 Sydney NSW
SLAVKO VAUPOTIČ
r. 20.5.1936 Ormož
+ 16.5.2006 Orange, NSW
VERA ŠKVORC roj. MRAVLJAK
r. 14.2.1939 Bistriški Jarek,
Sv. Primož na Pohorju
+ Maj 2006 Thirroul, NSW
MIRO REBULA
r. 28.10.1928 Markovščina
+ 2.6.2006 Wahroonga, NSW
ANTON GODEC
r. 4.4.1937 Stopno pri Celju
+ 18.6.2006 Wollongong, NSW
ANGELA ORSINI roj. CENČIČ
r. 31.5.1922 Borjana
+ 29.6.2006 Merrylands, NSW
MARIJA ŽUST roj. PODOBNIK
r. 18.5.1932 Račeva, Žiri
+ 9.7.2006 Canley Height, NSW
ATILIO ŠAULE
r. 12.10.1935 Grgar pri Gorici
+ 18.7.2006 Liverpool, NSW
BOGO FRANETIČ
r. 26.3.1934 Postojna
+ 23.7.2006 Mt. Warrigal, NSW
MATJAŽ – MATEVŽ PEČEK
r. 20.9.1934 Medvedjek, Velike Lašče
+ Julij 2006 Woodford, NSW
FRANK ČONDOR
r. 2.5.1932 Pince, Lendava
+ 9.8.2006 Bankstown, NSW
EMIL BRODNIK
r. 12.8.1937 Francija
+ 8.8.2006 Port Kembla, NSW
MARTA VALEN roj. VALENTINČIČ
r. 24.10.1938 Modrej, Most na Soči
+ 6.9.2006 Port Kembla, NSW

IDA JEŽ roj. BOLKO
r. 17.1.1921 Lokavec pri Ajdovščini
+ 13.9.2006 Kogarah, NSW
FERDINAND (FRED) MAVKO
r. 2.2.1917 Pučišće na Braču, Hrvaška
+ 6.10.2006 Nowra, NSW
FRANC PODOBNIK
r. 5.10.1921 Vrsnik pri Idriji
+ 7.10.2006 Canterbury, NSW

QUEENSLAND

HELENA TRPIN
r. ?
+ 22.1.2006
ADOLF GRANDOVEC
r. 1934 Hrvaška
+ 28.1.2006 Tweed Head QLD
REZIKA KOS
r. 6.10.1928 Kobreško, Ročinj
+ 9.4.2006 Brisbane, QLD
PAVLA JELERIČ roj. ČERNIC
r. 26.1.1923 Sovodnje ob Soči
+ 8.7.2006 Gold Coast, QLD
VINKO KIRN
r. 1949 Kranj
+ 27.8.2005 Brisbane QLD
RUDOLF MARIN
r. 9.4.1929 Suhadole pri Komendi
+ 13.10.2005 Nambour QLD

WESTERN AUSTRALIA

IVANKA CIREJ
r. 5.1.1929 Blatna Brezovica
+ 4.11.2005 Perth, WA
SLAVKO TOMŠIČ
r. 25.9.1922 Šembilje, Knežak
+ 29.4.2006 Subiaco, WA
ANTON NINO SAMSA
r. 7.71932 Hrastje pri Pivki
+ 29.5.2006 Perth WA
STANKO CVIRN
r. 1.3.1927 Ljubljana
+ 17.9.2006 Perth

SOUTH AUSTRALIA

ZVONKO GORNIK
r. 1929 Slovenija
+ 2005 Penguin SA
LID PALADIN
r. 1935 Slovenija
+ 2005 Davenport TAS
ROZINA ŠTEMBERGER
r. 21.4.1920 Pavlica pri Il. Bistrici
+ december 2005 SA
ANTON LAH
r. 9. 6.1938 Šikole pri Pragerskem
+ 7.1.2006 Adelaide SA

LAURA TRIGLAU
r. 1934 Trst
+ 28.1.2006 Adelaide SA
PETER MILASINOVIČ
r. 17.7.1930 Slovenija
+ 7.2.2006 Port Lincoln SA
VINKO URBANČIČ
r. 24.4.1927 Dragomelj
+ 27.2.2006 Port Lincoln SA
FRANC KOMAR
r. 7.11.1943 Šmartno ob Dreti
+ 31.3.2006 Renmark SA
FRANČIŠKA LAVRENČIČ
r. 22.2.1919 Kanal
+ 19.9.2006 Adelaide SA

Niso bili še objavljeni v Matici pokojnih:

LUKA SCHATTER
r. star 91 let
+ 23.4.2002 Wagga Wagga NSW
ERNEST D. STRASBERGER
r. 22.12.1965 Newcastle, NSW
+ 26.12.2002 Silkwood, QLD
ANTON MAMIČ
r. 9.1.1929 Grgar pri Gorici
+ 24.6.2005 Adamstown, NSW
MIRO PODBORŠEK
r. 10.02.1940 Ribnica na Dolenjskem
+ 04.07.2005 Melbourne VIC
ANA TANŠEK
r. 1949 Celje
+ 12.07.2005 St. Kilda VIC
KARLO FERFOLJA
r. 11.11.1924 Selo, Brestovica pri Komnu
+ 31.7.2005 Junee, NSW
JOŽE AMBROŽ
r. 1925
+ 1.8.2005 Brighton TAS
GEORGE SCHUMANN
r. 24.07.1930
+ 09.08.2005 Melbourne VIC
MILENKA ERZETIČ
r. 8.4.1922 Vrtojba
+ 16.9.2005 Newcastle, NSW
HELENA KUREK por. ŠTANTE
r. ? stara 86 let
+ 2005 Geelong VIC

Popravek:

V Mislih, junij 1998, na strani 141 je zapisano o smrti in pogrebu Franza Murnika, napačno tudi v Matici pokojnih, Misli, november 1998, stran 261.
Pravilno je: FRANC MIRNIK
r. 17.12.1923 Petrovče pri Celju
+ 22.05.1998 Bankstown NSW
Hvala Tonetu Šviglju za sporočilo.

POSLOVIL SE JE STANKO CVIRN

Stan was born in Ljubljana on 1st March 1927. He attended a highly esteemed Catholic college as a boarder there. After World War II., when the communists took control of the country, he became one of many Displaced Persons, and was looked after by the Red Cross in a "camp". He learned to speak fluent Italian, and helped with the administration duties of the camp.
In 1949 he emigrated to Australia, with no knowledge of English and just a few American dollars in his pocket. On arrival in Australia, he was sent on a two years' contract to the bush south of Perth, to Dwarda, near Collie, where he worked as a tree feller. Life was not made very easy for migrants in these days. It was a primitive existence, and there was quite often resentment of the so-called "New Australians". He really looked forward to going back to city life in Perth. He started as a labourer working with sheet metal, then found his first "white collar" job in an office, and progressed by studying very hard to get his accountancy qualifications, becoming a Management Accountant. He did a great deal of manual labour on the house he built, worked during the day and studied at night with the aid of a coffee pot to keep himself awake. He graduated with the Australian Society of Accountants, which has since changed its name, and finally became an FCPA, which qualification he held until his passing.
We were married in October 1955 and eventually celebrated our Golden Wedding. Our children are Timothy (1957) and Nicholas (1958). Stan was grandfather to three: Emma, Ross and Andrew (now aged 21, 19 and 16).
Following a heavy fall at home, Stan died in hospital with his family around him, on 17th September 2006. A requiem mass was held at his local church, St Kieran's in Tuart Hill.

Jane Verne, Perth WA

Vedno znova nas presenečajo novice o odhodih naših rojakov. **STANKO CVIRN** je velikokrat po telefonu poklical v Baragov dom in poklepetala sva o marsičem. Bil je izredno načitan mož. Ni mi bila pred očmi njegova zunanja podoba, toda klici, ponavadi ob ponedeljkih okrog poldneva, so bili vedno praznični. Njegov glas je razodeval milino, govorjenje spoštovanje in vedenje, znanje in modrost. Da je odšel, sem zvedel iz tega elektronskega pisma njegove žene Jane. Zahvaljujem se ji, da je Mislim sporočila odhod v večnost svojega moža. To je tudi znamenje njene ljubezni do moža Stanka in vsega tistega, kar je Stanko cenil in spoštoval. Sožalje ženi Jane, sinovoma Timothyju in Nicholasu in njunima družinama. Pokojni Stanko pa naj počiva v Božjem miru in s p. Bazilijem naj kakšno rečeta tam gor'! Oba sta bila Vičana in kot mi je pripovedoval Stanko, sta se včasih kar glasno pogovarjala. Sedaj se bo marsikaj videlo v novi luči. Bogu hvala za svetlobo večnosti. ***p. Ciril***

SYDNEY - NAŠI POKOJNI

V torek, 8.8.2006, je v bolnišnici Port Kembla umrl **EMIL BRODNIK.** Rodil se je 12.8.1937 v Franciji, kjer je bil oče rudar. Njihov rod izhaja iz Šmarja pri Jelšah. Ko je bil Emil star komaj eno leto, se je oče smrtno ponesrečil v rudniku. Družina je prišla v Avstralijo leta 1953. Emil se je leta 1961 poročil v Corrimalu z Lynette Foy, ki je anglikanske vere. Družina je živela v Daptu. Emil je bil delovodja v tovarni Lysah v Port Kembli. Poleg žene zapušča hčer Lindo z družino, vnuka Luka in Amando. Sin Barri je že pokojni, utonil, star 17 let. - Pogrebne molitve je opravil anglikanski pastor v kapeli pogrebnega zavoda Parsens Funeral Home v petek, 11.8.2006. Nato je bil pokojnik upepeljen v Berkeleyu.

V sredo, 6.9.2006, je prav tako v bolnišnici Port Kembla umrla **MARTA VALEN, rojena VALENTINČIČ,** ki je živela v Corrimalu, 1/13 Charles Road. Rodila se je 24.10.1938 v Modreju, župnija Most na Soči – Sv. Lucija. V Cremoni v Italiji sta se 25.5.1957 poročila z Andrejem Obleščakom in naslednje leto prišla v Avstralijo. Družina je živela v Figtreeju, v Wollongongu in v Sydneyu. Z možem sta se kasneje razšla in takrat se je Marta preselila v Corrimal. Zapušča hčerki Mary in Belindo, vnuka Trevorja in Leticio in dve sestrični v Sloveniji. Brat Ivo, ki je živel v Sloveniji, se je pred 16 leti smrtno ponesrečil. Marta je bila zelo dejavna v klubu Planica, pomagala v kuhinji in drugod, za rojake je sešila več kot 50 narodnih noš. Zadnja leta je bolehala. Pred osmimi leti se je poškodovala pri delu. Po več težavah in zdravljenjih so pred nekaj meseci odkrili tumor v glavi. Pater Darko jo je obiskal doma v Corrimalu in čez mesec dni še enkrat v bolnišnici v Wollongongu, ko sta se oglasila s p. Valerijanom in takrat je Marta prejela zakramente. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi Vseh svetih v Figtreeju v torek, 12.9.2006, ob veliki udeležbi ljudstva. V slovo sta ji spregovorili obe hčerki, Zvonko Groznik in Ivan Rudolf, poslovila sta se kratko tudi vnukinja in vnuk. Pevci in pater smo na njeno željo zapeli »Lipa zelenela je.« Po slovesu je bila pokojnica upepeljena v Berkeleyu.

V sredo, 13.9.2006, je v Calvary Hospital v Kogarah, NSW, umrla **IDA JEŽ, rojena BOLKO.** Luč sveta je zagledala 17.1.1921 v Lokavcu pri Ajdovščini. Že kot dekle je pokazala svojo drzno naravo, saj sta z bratom po očetovi smrti vodila posle v družinski žagi, dokler ta ni bila nacionalizirana po drugi svetovni vojni. Potem je živela v Trstu in bila bančna uslužbenka v Kopru do politične krize petdesetih let, ko je bila meja med tedanjo Jugoslavijo in Italijo zagrajena z železno zaveso. V Trstu ni našla stalnega dela, zato se je leta 1955 pridružila številnim zamejskim Slovencem, ki so se vkrcali na ladje za Avstralijo. V novi domovini, kjer je preživela več kot 50 let, sta s svojim možem Jožetom Ježem, znanim arhitektom, ustvarila topel dom. Med Slovenci je bila priljubljena, njene prijazne besede in toplega nasmeha so bili deležni vsi njeni znanci, prijateljem pa je bila zvesta sopotnica. Zelo je bila povezana s svojo družino v Sloveniji, dokler ji je zdravje dopuščalo, jih je pogosto obiskovala. Zapušča nečakinjo Lučko Čok z družino v Avstraliji ter nečake in sorodnike v Sloveniji. Mož Jože je umrl pred štirimi leti. – Ida je bolehala za limfnim rakom šest let. Bolezen je pogumno prenašala. P. Valerijan ji je podelil zakramente ob obisku v bolnišnici takoj po prihodu z dopusta v Sloveniji in spet v nedeljo po prihodu, ko sta jo obiskala s p. Darkom. – Pogrebno sv. mašo smo obhajali v torek, 19.9.2006 pri Sv. Rafaelu, nato je bila upepeljena v Rookwoodu. Na lastno željo je bila pokopana v rojstnem kraju Lokavcu, 7.10.2006.

V petek, 6.10.2006, je v Bomaderry Nursing Home v Nowri (Nowra) umrl **FRIDERIK (FRED) MAVKO.** Rojen je bil 2.2.1917 v Pučišču na otoku Braču, kjer je bil oče žandar v času avstroogrske monarhije. Staršema Josipu in Frančiški, rojeni Ivanov, se je rodilo 9 otrok. Leta 1921 se je družina vrnila v Slovenijo. Po poklicu je bil kuhar in je 20 let delal v »Catering Service« pri letalski družbi Qantas. Zapušča hčerko Mileno, zeta Mirana, vnukinji Natalie in Mayo ter pravnuke Jessi, Nicholasa, Antonio in Liama. Zapušča še starejšega brata Draga, ki živi v Domžalah v Sloveniji, brata Iva in Petra, ki živita v Kanadi ter brata Boža v Homebushu v Avstraliji. Drugi bratje in sestre so že pokojni. Žena Milena je umrla leta 1995. - Friderik si je maja 2001 kupil hišico v Ulladulli, v bližini hčerke. Spoznal je veliko svojih prijateljev ter se v vključil v Senior Citizens Indoor Bowling Club. Zelo rad je balinal, čeprav se v preteklosti ni posebej ukvarjal s športom. Zadnjih 5 tednov je živel v domu počitka. Zvečer pred smrtjo mu je Father Pat podelil zakramente. – V torek, 10.10., so se od njega poslovili v kapelici Milton Ulladulla Funeral Directory, naslednji dan, 11.10., pa je p. Valerijan vodil pogrebni obred v Leppingtonu, kjer je bil pokojnik upepeljen in pokopan poleg svoje žene Milene.

V soboto, 7.10.2006 je Canterbury District Hospital v Campsie-u umrl **FRANC PODOBNIK.** Rojen je bil 5.10.1921 v Vrsniku pri Idriji. V Avstralijo je prišel leta 1951. Najprej je delal kot sekalec sladkornega trsa v Queenslandu, nato v Sydneyu v tovarni, nazadnje pa dolga leta kot taksist. Poročil se je leta 1952 v katedrali Matere Božje v Sydneyu z Olgo Blažič iz Goriških Brd, poroki je prisostvoval p. Beno Korbič. Poleg žene zapušča sina Marka, hčer Sonjo, poročeno z Davidom Munnom ter vnukinji Catherine in Laro. Živijo še brat in 6 sester, ena od sester živi v Italiji. – Pogrebno sv. mašo smo obhajali v Merrylandsu v sredo, 11.10.2006, pokopan je bil na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

p. Darko in p. Valerijan

REFLECTIONS OF MY VISIT TO SLOVENIA

What an absolute joy it was to make my first visit Slovenia last week! Such a green and diverse little country with all the very best and most beautiful features of Europe.
From the snow capped alpine peaks (which Florjan promised me were really there but finally appeared on my last day) to the underground caves, vineyards, idyllic villages, thermal springs, ancient towns, rich cultural heritage and, above all, interesting and friendly people.

My everlasting impression of Slovenia will always be the first two days I spent in Bled. Straight from Ljubljana airport to this very, very special place - an absolute jewel - and a totally beautiful and peaceful start to my trip. Because of jetlag I woke early on my first morning so I set off to walk around the lake at 6am to watch the mist rise slowly, talk to the fishermen and breathe the fresh, invigorating air. While in Bled I also visited Bled Castle and, with the help of the resident monk, bottled and corked my own bottle of Merlot and printed a certificate to prove that I had really been there. The crowning moment was the glass of champagne I shared with Florjan and Petra from Kompas on the balcony of Café Belvedere at Villa Bled overlooking the lake and its beautiful little island. We were their last customers of the season.

And Postojna Caves … I have been to many places around the world and visited many underground cave systems, but this was really special! The little train whizzes through these extraordinary formations – just like Mother Nature's Disneyland! I enjoyed local pastrami and a bottle of Teran wine at the restaurant there until the fire alarm went off. We eventually found out that there was a meeting of Telecom executives at the same restaurant who had decided to enjoy cigars after lunch and consequently set off the alarm!

From the wellness centres and vineyards at Maribor to the beautiful coastline at Portoroz, we criss-crossed the country to see everything Slovenia has to give. I enjoyed all the local Slovenian food specialities, jazz and a glass of wine down by the river in Ljubljana during the evening and the best steak, garnished with truffles, that I have ever eaten anywhere in the whole wide world.

Everywhere I went I was greeted with open arms and a friendly smile. From the nice man at the shopping centre who fixed two pairs of my shoes in double-quick time to the restaurant waiters who swapped jokes and smiles – it was just an absolute joy to be there.

The weather was just perfect but one of my lasting images of Slovenia will always be ……. the glass chandelier suspended in the open air over the town square in Ljubljana.

Just absolutely magical!

Stephanie Savage
Director of Beyond Slovenia & ImpulseTravel Group
stephanie@beyondslovenia.com

THE 32ND ANNUAL SLOVENIAN CONCERT

The theme was "Prijatelji za vedno" Friends Forever , as was the mood of the day. What a lovely concept, a gathering of all those of Slovenian heritage and Slovenian hearts.

It was very clear that Slovenia as a homeland is sorely missed by those fortunate to be a part of that history who want to remember it for themselves and preserve It for their children and for generations to come.

The Slovenian Hononorary Consul General, Mr Alfred Breznik, made a touching speech that appealed to me as an Australian with no Slovenian heritage. He spoke of the desire as immigrants to this fine country to love it as their own and be proud to be Australian but to never forget where they have come from. I couldn't agree more, to be proud of your past and present is a concept I wish all nationalities would live by. Wouldn't this world be a better place if we all thought like Slovenians?

I was impressed by those who had travelled from all over Australia to be there and special praise to the children on the day - although they don't necessarily speak Slovenian on a daily basis, they were passionate enough about their heritage and being a part of this special day to learn poems and songs in the national language. As far as I know there were no mistakes to be heard – that's the benefit of having non-Slovenian speaking Aussies in the crowd such as myself !!!.

The choirs were lovely and the comedic talents of Toncka Stariha and Anica Konda should not go unmentioned, the raucous laughter was proof enough to me that these women know how to entertain.

All in all the day was a treat - something quite out of the ordinary - that has been held every day for 32 years so far and let's hope will be still about in the year 2038.

Congratulations on such a success, it was my pleasure to be a part of it.

Rebecca Hammond
Senior Consultant at Beyond Slovenia & ImpulseTravel Group
rebecca@beyondslovenia.com

Phone Australia wide 1300 55 75 01 www.beyondslovenia.com

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše
Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
11-15 A' Beckett Street KEW VIC 3101

Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in tistim, ki potrebujejo nego. Poleg prijaznega krščanskega okolja in domače družbe vam nudimo toplo in udobno sobico, okusno domačo hrano, popolno zdravniško nego in oskrbo. Slovenska cerkev svetih bratov Cirila in Metoda je oddaljena le slabih 20 metrov in dostopna po klančini, ki pelje naravnost v prve klopi, rezervirane za stanovalce doma počitka.

Pogoj za sprejem v dom je tako imenovani "Aged Care Assessment", katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik, tarifo pa določa Centrelink na podlagi posameznikove pokojnine in ostalega premoženja. Pogoj sprejema v slovenski dom počitka ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v domu ali pa enostavno želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da pokličete upravnico gospo Sandro Krnel in se dogovorite za primeren čas srečanja in ogleda doma. Le v pogovoru z gospo Sandro boste dobili pravilne odgovore na vsa morebitna vprašanja in seveda potrebne dokumente za predstavitev na Centrelinku.

GLAS SLOVENIJE
»THE VOICE OF SLOVENIA«
PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224
Tel.: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

STIČIŠČE
AVSTRALSKIH SLOVENCEV
Domača stran na internetu:
www.glasslovenije.com.au

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.
Lastnika
Simon Kovačič in James Rizzo
Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela
164 Victoria Street,
BRUNSWICK VIC 3056
Telephone: 03 9387 8488
Fax.: 03 9380 2141

Since 1998, Royal Guardian has been beating the banks with wholesale discounted interest rates, no monthly fees & smart loans. That's why we won **'Best Non-Bank Lender'** in 2003, a **'5 Star Rating from Cannex'** in 2005 and were ranked **'Top 3 Mortgage Originators'** nationwide in 2005 by Money Magazine.

Refinance, Consolidate, Save!

John & Jenny's scenario **before** Royal Guardian >

Credit Type	Debt	Interest Rate	Min. Monthly Repayment	Credit Details
Credit Card 1	$8,000	17.25%	$199	repay over 5 yrs
Credit Card 2	$11,000	18.75%	$283	repay over 5 yrs
Personal Loan	$42,000	11.75%	$928	5yr fixed loan term
Home Loan	$285,000	7.07%	$1,909	30yr P&I *(variable)*
Total	**$346,000**		**$3,319**	

Fill in **your existing** scenario >

Loan Amount	Min. Monthly Repayment
$	$
$	$
$	$
$	$
$	$

With Royal Guardian John & Jenny could borrow $346,000 with only $2,263 in monthly repayments – saving $1,056 per month!

Call Royal Guardian now & see how much we can save you!

'home loans that fit' ☎ **133 455**

ROYAL GUARDIAN MORTGAGE CORPORATION

MIAA FULL MEMBER

SYDNEY: 4 Railway Parade, Burwood, NSW, 2134. MELBOURNE: Suite 1, 180 Albert Road, South Melbourne, VIC, 3205. ☎ 133 455 www.royalguardian.com.au

Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non Bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Industry Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees & conditions apply to all loans.

VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE
Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827
***e-mail:* vca@mzz-dkp.gov.si**
www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Gregor Kozovinc
Tretja sekretarka: Božena Forštnarič
Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30
Konzularne ure so od 10.00 do 12.00
Embassy of Republic of Slovenia
PO BOX 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Generalni častni konzul: Alfred Brežnik
Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889
E-mail: slovcon@emona.com.au
PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA
Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024
PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

Australian Mallee Art
Velika izbira kvalitetnih avstralskih spominkov
Avtentična Aborigenska umetnost
Ročna dela in darila
Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM VIC 3192
Phone: +61 3 9584 4466
Mobile: 0419 037 054
E-mail: info@malleeart.com
Web: www.malleeart.com

TOBIN BROTHERS FUNERALS
LEADERS IN SERVICE AND CARE
100% AUSTRALIA OWNED

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA
For all enquiries please contact our Call Centre
9500 0900
www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS
SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovencem v Melbournu se priporoča kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.
STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133
Tel.:(03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

DONVALE TRAVEL
SLOVENIA TRAVEL
1952 - 2006

THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 54 YEARS.

For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing; Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.

Special Fares to Slovenia and also to Europe

DONVALE TRAVEL

Licence No. 30218

Please contact us for dates and economical rates. Make an early reservation to avoid disappointment.

A·F·T·A
THE AUSTRALIAN FEDERATION OF TRAVEL AGENTS LIMITED

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2007

Zelo dobre ekonomske prilike za obisk lepe Slovenije in vseh strani sveta….

Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943

ZVESTI BOGU IN DOMOVINI

Po štirih letih sem se letos v začetku julija podal na dopust v domovino, kjer smo se srečali z bratom, tremi sestrami, sorodniki in z redovnimi sobrati. Nazadnje sem obiskal Slovenijo leta 2002, ko sem praznoval svojo zlato mašo. Poleg obiskov sorodnikov in raznih zanimivosti v domovini sem obiskal nekaj božjepotnih svetišč, kjer sem molil za naše izseljence v Avstraliji, da bi ostali zvesti Bogu in domovini. Večkrat sem bil na Brezjah, kjer smo tudi obhajali skupno sveto mašo z rojaki, ki so bili tedaj na obisku v domovini. Obiskal sem še Sveto Goro pri Gorici, Kostanjevico pri Gorici, svetišče Marije Pomočnice kristjanov v Ljubljani na Rakovniku, Novo Štifto, kjer deluje p. Filip – vse rojake prisrčno pozdravlja, - Ptujsko Goro, baziliko Matere usmiljenja v Mariboru, Strunjan, Piran, Kurešček. Na Kureščku je vodil tridnevni duhovni seminar p. James Majackal. Ker je cerkev premajhna, so postavili ogromen šotor blizu tamkajšnjega romarskega doma. Vse tri dni je bil šotor napolnjen do zadnjega kotička z romarji od blizu in daleč. Srečala sva se z nadškofom Alojzom Uranom in upokojenim nadškofom dr. Alojzijem Šuštarjem, oba pozdravljata naše rojake. Prav tako pozdravlja naš provincial p. dr. Viktor Papež. – Na Svetih Višarjah sem se udeležil srečanja treh dežel 19.8. Nekateri »bivši Avstralci« so me spraševali o tukajšnjih novicah in izročili pozdrave za znance. Hvaležen sem p. Darku, sobratom in rojakom, ki so mi omogočili, da sem šel na oddih v domovino.

p. Valerijan

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNI STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ:

Slovesno, praznično in veselo je bilo v soboto, 5. avgusta 2006, v nevestini domači župnijski cerkvi v Prevaljah na Koroškem, kjer sta si obljubila večno ljubezen in zvestobo vpričo staršev, sorodnikov in mnogih prijateljev ter p. Nika Žvoklja, **nevesta Aljoša in ženin David Hvalica,** mladi zaupnik doma matere Romane. Iskrene čestitke in dobrodošla v pomladni Avstraliji!

FOTOGRAFIJA SPODAJ:

Vsako leto se prve dni oktobra dogodi v enem od slovenskih verskih in kulturnih središč v Avstraliji slovenski mladinski koncert. Letošnji je bil že 32. po vrsti z geslom: Prijatelji za vedno - Friends for ever. Tako je zaživel oder dvorane v Merrylandsu, ko je p. Darko izročil priznanja vsem nastopajočim, ki so se poslovili s pesmijo Mi se imamo radi.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Vse uradne fotografije 32. slovenskega koncerta v Sydneyu so delo fotografa Igorja Pocha: naslovnica spodaj,23,24,25,48. Simon Grilj: naslovnica zgoraj. Martha Magajna: 2,28,29,30,47. Anica Markič:2,14. p. Janez:2. Marija Anžič:2,8,9,10,11,13,16,19,20,22,26,47. p. Ciril:3,6,7,42. Franci Bresnik:2. Arhiv družine Debrincat:9. Gusti Glavnik:14. Margareth Hatežič:15,47. Arhiv druž. Lečnik:47. Andrejka Andrejaš:18. Mirko Cuderman:26. Ema Bole Kosmina:32. Rebecca Hammond:41.

Hvala vsem dopisovalcem in fotografom, ki nam pošiljate prispevke, da so Misli lahko vedno zanimive.

Misli Thougts - **Božje in človeške** - Misli Thougts - **Božje in človeške**

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.:** 03 9853 7787 | **Fax:** 03 9853 6176 **E-mail:** misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2006 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjeništvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.:** 03 9387 8488 | **Fax:** 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Vnos: Draga Gelt | **http://www.glasslovenije.com.au - Tam kliknite na MISLI. ISSN 1443-8364**

Božje in človeške - Misli Thougts **- Božje in človeške -**Misli Thougts

Čestitke Danilu Šajnu za 80. rojstni dan.

Frank Sirc je nosil slovensko zastavo pri maši narodov v Wollongongu.

Po maši v Merrylandsu, 1. oktobra.2006.

Melbournčani raziskujejo Sydney.

Melissa in Michelle Fistrič.

Marija Anžič in Vida Horvat, doma iz iste fare.

Utrinki s koncerta.

Rachel in Christopher Lecnik sta v šoli pokazala, od kod prihajajo stari starši.

Čestitke Mariji Oppelt Oppelli za 30 - letno delo v Baragovi knjižnici.

James Andrejaš, Tanya in Rudi Črnčec.

Slovenska skupina iz Canberre - na piano jih spremlja Lenti Lenko.

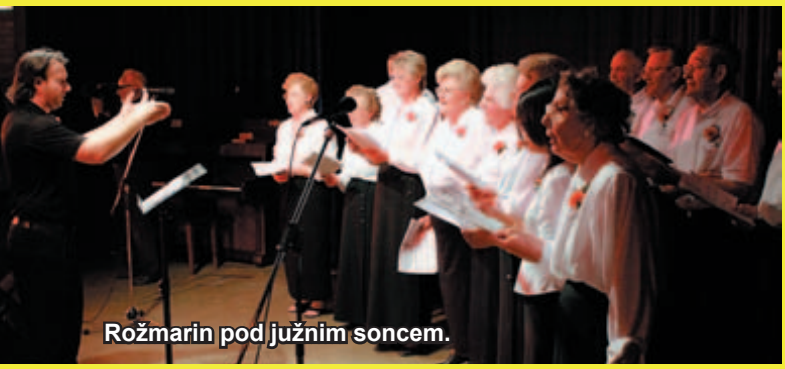
Rožmarin pod južnim soncem.

Vesna Poch

Chantel Zupančič

Gospodinji sanjata.

Otroci Slomškove šole v Merrylandsu pod vodstvom Olge Konda.

Zbor Lipa.

Tončka Stariha in Anica Konda.

Vanilla Supremes